

HITTEJÄ TIIMITYÖLLÄ

Musiikintekijöiden huipputiimin elementit

Tomi Riipinen

Opinnäytetyö
Maaliskuu 2013

Yritystoiminnan kehittämisen koulutusohjelma, Tiimiakatemia
Liiketalouden ja hallinnon ala

JYVÄSKYLÄN AMMATTIKORKEAKOULU
JAMK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Tekijä(t) RIIPINEN, Tomi	Julkaisun laji Opinnäytetyö	Päivämäärä 18.03.2013
	Sivumäärä 61	Julkaisun kieli Suomi
		Verkkojulkaisulupa myönnetty (X)
Työn nimi HITTEJÄ TIIMITYÖLLÄ – Musiikintekijöiden huipputiimin elementit		
Koulutusohjelma Yritystoiminnan kehittämisen koulutusohjelma, Tiimiakatemia		
Työn ohjaaja(t) RUUSKA, Juha		
Toimeksiantaja(t) Retrooster Sound		
Tiivistelmä Opinnäytetyöni <i>HITTEJÄ TIIMITYÖLLÄ – Musiikintekijöiden huipputiimin elementit</i> on kvalitatiivinen tutkimus musiikintekijöiden tiimityöstä Suomessa. Työn tavoitteena on tutkia, kuinka tiimit rakentuvat ja miten ne toimivat. Työn tuloksena esitellään elementit ja toimintamalli musiikintekijöiden huipputiimin rakentamiseksi kaupallisessa musiikissa. Musiikintekijöiden tiimityö on toimintamallina tätä nykyä kasvussa. Yhä useampi artisti ja bändi etsii heille sopivia teoksia esitettäväksi niin keikoilla kuin levyillään. Nykyisin artistille sopivan teoksen on tehnyt jokin tiimi. Tiimityönä toteutettu teos on nopeammin ja laadukkaammin tehty, kun sitä on työstämässä useampi alan ammattilainen. Lisäksi musiikin tekemisestä ollaan parhaillaan rakentamassa polkua harrastajasta ammattilaiseksi. Hankkeen vetäjänä toimii Teosto Ry:n MusaPumppu -niminen hanke. Tiimimuotoinen musiikintekeminen on yksi sen tärkeimpiä osa-alueita. Tutkimusta varten haasteltiin neljää henkilöä, jotka ovat musiikintekijöitä ja kustantajia. Lisäksi musiikintekijöille tehtiin Digium-kysely, johon kerättiin 16:sta eri tekijältä vastaukset. Työssä on löydetty malli huipputiimin elementeistä ja toimintatavasta. Koska musiikissa hyvä teos voi syntyä joskus jopa puolivahingossa ilman tiimityötä, huipputiimin malli ei ole välttämättä siirrettävissä kaikkien musiikintekijöiden tiimimuotoiseen tekemiseen.		
Avainsanat (asiasanat) Musiikintekijät, tiimityö, tiimi, huipputiimi, co-writing, Pumppu		
Muut tiedot Opinnäytetyö 46 sivua, liitteet 12 sivua		

Author(s) RIIPINEN, Tomi	Type of publication Bachelor's Thesis	Date 18032013
	Pages 61	Language FINNISH
		Permission for web publication (X)
Title HITS OF TEAMWORK – elements of music makers top team		
Degree Programme Degree Programme in Business Administration, Team Academy		
Tutor(s) RUUSKA, Juha		
Assigned by Retrooster Sound		
Abstract My thesis <i>HITS OF TEAMWORK – Elements of music makers' top team</i> is a qualitative study of music-makers working in teams in Finland. The aim is to examine how teams are built and how they work. The results of work are to look at the elements and operational excellence to build a top team of commercial music. Music makers' teamwork is on the upswing operating model at the moment. More and more of an artists and bands are looking for suitable songs to be presented to the gigs, as their records. Sometimes, and nowadays more and more suitable work has made by team. Teamwork made song is often done faster and with better quality, when it's made with more professional writers. In addition to making music is currently being built trail from a beginner to a true professional. The project called MusaPumppu is managed by Teosto Ry. Team-shaped music making is one of the most important aspects. For the study, I interviewed four people, who were the music-makers and publishers. In addition, for the musicians I made Digium survey, which was collected by 16 different answers. In this study were found a top team model elements and the approach. As in the music of a good song can sometimes occur by accident without team work, top-team model is not necessarily transferable to all songwriters team-scale adoption.		
Keywords Music makers, Teamwork, team, top team, co-writing, Pumppu		
Miscellaneous Thesis 46 pages, attachments 12 pages		

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	3
2 TAUSTATEKIJÄT, TUTKIMUSKYSYMYS JA -MENETELMÄT.....	4
2.1 Tutkimuksen taustatekijät	4
2.2 Opinnäytetyön tutkimuskysymys ja rakenne	5
2.3 Tutkimusmenetelmät.....	6
3 TIIMITYÖ TOIMINTAMALLINA	8
3.1 Mikä on tiimi?	8
3.2. Ryhmän ja tiimin erot.....	12
3.3 Tiimityöskentelyn historiaa	14
4 TIIMIEN MUODOSTUMISEN LÄHTÖKOHDAT	16
4.1 Toimeksianto levy-yhtiöltä, kustantajalta tai artistilta.....	17
4.2 Artisti tai bändi täydentää tiimiään	19
4.3 Teoksia tehdään varastoon	21
5 TIIMIEN TOIMINTA.....	21
5.1 Tiimien koko ja taidot	22
5.2 Yhteisvastuu ja vuorovaikutus	28
5.3 Päämääriä ja tavoitteita	34
6 TULOKSET	36
6.1 Musiikintekijöiden huipputiimi	36
6.2 Musiikintekijöiden huipputiimin peruselementit	38
7 POHDINTA.....	40
LÄHTEET	44

KUVIOT

KUVIO 1 Musiikintekijöiden tiimien toisiaan täydentävät taidot.....	9
KUVIO 2 Asiakas on todellinen työnantaja	16
KUVIO 3 Teoksen tilausprosessi kolmiportaisena.	18
KUVIO 4 Artisti tai bändi toimittaa tilauksen suoraan tekijöille.....	20
KUVIO 5 Tiimin täydennysmalli.....	20
KUVIO 6 Tiimin perusasiat	22
KUVIO 7 Tiimin kokoontumisen helppous	24
KUVIO 8 Kommunikaatioprosessin häiriötekijät	33
KUVIO 9 Musiikintekijöiden tiimityön peruselementit	38
KUVIO 10 Tiimin verkostojen hyödyntäminen teoksen etenemisessä	43

TAULUKOT

TAULUKKO 1 Tiimin ja huipputiimin erot	12
TAULUKKO 2 Ryhmän ja tiimin erot.....	14
TAULUKKO 3 Tiimien koko	23
TAULUKKO 4 Tiimit kommunikoivat ja tekevät teoksia verkon yli	25
TAULUKKO 5 Jakauma tiimien valmiudesta lisätä ominaisuuksia	27
TAULUKKO 6 Päämäärän muodostuminen tiimien toiminnalle	35

1 JOHDANTO

Tämä opinnäytetyö käsittelee musiikintekijöiden tiimityön toimintaa kaupallisen-musiikin osalta. Musiikintekijöiden tiimityöhön perustuva toimintamalli on koko ajan yleistymässä. Syinä tähän on ollut nopeammin valmistuvat teokset sekä useissa tapauksissa parempi laatu. Puhuttaessa musiikintekijöiden tiimityöstä puhutaan niin sanotusta co-writing-mallista. Co-writing-mallissa tiimit rakentuvat musiikkiteoksen eri osa-alueet hallitsevista osajista, kuten säveltäjistä, sanoittajista ja sovittajista. Esimerkiksi The Crash -yhtyeen lopettamisen jälkeen musiikintekijäksi siirtynyt Teemu Brunila on tehnyt tiimityönä musiikkia kansainvälisille artisteille. Trey Songzin levy *Chapter V* nousi Yhdysvaltojen albumilistan ykköseksi. Albumilta löytyy teos *Never Again*, jota Brunila on ollut työryhmän mukana säveltämässä ja sanoittamassa (Vedenpää 2012).

Sytä opinnäytetyön aiheen valintaan oli useita. Olen aina uskonut, että tiimimallinen toiminta olisi rikastuttava toimintatapa niin sisällöllisesti kuin kaupallisesti laulujen teossa. Jyväskylän ammattikorkeakoulussa, Tiimiakatemian yksikössä, oppiminen perustuu tiimimuotoiseen työskentelyyn. Tästä syystä on kiinnostavaa tutkia, millaista tiimityöskentely musiikin tekemisessä yleisesti on ja peilautuuko se esimerkiksi omiin kokemuksiini musiikin tekemisestä ryhmätyönä. Olen toiminut musiikintekijänä, äänittäjänä ja tuottajana useita vuosia. Opinnäytetyö on rajattu tiimien koon, taitotason, vuorovaikutuksen, vastuullisuuden sekä päämäärien ja tavoitteiden analysointiin.

Opinnäytetyön aiheeksi valikoitui musiikintekijöiden tiimien tutkiminen siitä syystä, että musiikin toimialalla on tarve jatkuvaan kehittymiseen. Musiikintekijöitä halutaan työllistää entistä enemmän sekä kotimaassa että ulkomailla. Tämän opinnäytetyön tavoitteena on löytää parhaat mahdolliset elementit musiikintekijöiden tiimityön huippumuodon löytämiseksi. Katzenbach ja Smith (1998, 81) toteavat huipputiimien taustalla olevan kertomuksen sitoutumisesta. Tästä syystä

on mielenkiintoista tutkia, löytyykö Suomesta todellisen sitoutumisen omaavia tiimejä. Perinteisessä bändimuotoisesta toiminnasta, jossa bändit kirjoittavat musiikkiaan, löytyy paljon sitoumuksellista toimintaa. Mutta koska tutkimus käsittelee puhtaasti joko ammatikseen tai puoliammatikseen musiikkia tekevien ihmisten tiimityötä, keskitytään tässä opinnäytetyössä enemmän musiikin tekemiseen tiiminä kuin varsinaiseen bänditoimintaan.

Tämän opinnäytetyön tehtävänä on selvittää Suomessa toimivien säveltäjien, sanoittajien ja sovittajien muodostamia tiimejä. Lisäksi työssä tuodaan esille kustantajan näkökulma. Aineisto on kerätty haastattelujen ja kyselyn avulla.

2 TAUSTATEKIJÄT, TUTKIMUSKYSYMYS JA -MENETELMÄT

2.1 Tutkimuksen taustatekijät

Työn lähtökohtana toimii osittain Teosto Ry:n käynnistämä hanke nimeltään MusaPumppu, jossa musiikin toimialalle haetaan tiiviimpää yhteistyötä ja verkostoa sen kaikilla eri sektoreilla. Teosto (2012) selvitti vuosina 2010 ja 2011 Teoston asiakkaisiksi liittyneiden kesken nuorten musiikintekijöiden halukkuutta verkostoitumiseen ja yhteistyön tekemiseen. Musiikintekijöiden verkkoyhteisöstä oli kiinnostuneita 71 % ja yhteisistä tapaamisista 62 %. Hyödyllisistä yhteystiedoista ja kontakteista oli kiinnostunut jopa 86 % vastaajista.

Paananen (2012) kertoi haastattelussa musiikintekijöiden tiimityön merkityksestä musiikin alalla Suomessa. Tiimityön avulla saadaan enemmän musiikintekijöitä esille ja taloudellista menestystä tekijänoikeustulojen kautta. Lisäksi tiimien jäsenet saavat enemmän kansainvälistä huomiota, joka lisää työmahdollisuuksia.

Vesalaisen (2012) mukaan tuottaja ja säveltäjä Jukka Immosen musiikin tekeminen tarkoittaa nimenomaan ryhmätyötä, jota tehdään usein kahden tai kolmen hengen tiimissä. Immosen mukaan tiimityö auttaa pitämään näkökulman musiikin tekemiseen tuoreena. Immonen kertoo myös, että tiimityö auttaa oppimaan koko

ajan uutta muilta artisteilta ja kirjoittajilta. Tiimityö myös haastaa kokeilemaan uusia asioita ja näkökulmia.

Tolppasen (2012) mukaan musiikin -ja lauluntekijöiden tiimimuotoinen toimintamalli on tullut Suomessa käytäntöön myöhemmin kuin muualla maailmassa. Tolppanen kertoo, että yksi suurimpia tiimityötä Suomeen lisänneistä järjestöistä on Music Finland Oy, joka järjestää Biisilinna -nimisiä musiikintekoleirejä. Leireille osallistuu musiikintekijöitä, levy-yhtiöiden edustajia ja kustantajia ympäri maailmaa tekemään musiikkia tiimityönä. Menestystarinana mainittakoon Biisilinna -leireillekin osallistunut lauluntekijä Mikko Tamminen. Tamminen kiersi parin vuoden ajan biisileirejä ympäri Eurooppaa ja loi kontakteja muihin lauluntekijöihin, kustantajiin, levy-yhtiöihin ja jopa suoraan artisteihin. Tämän jälkeen hän on kirjoittanut useita menestyneitä kappaleita. Muun muassa Kreikan euroviisuvoittaja Helena Paparizoun ykköshitti *Baby it's overin* yksi kirjoittajista on Tamminen (Koivuranta 2012).

2.2 Opinnäytetyön tutkimuskysymys ja rakenne

Opinnäytetyön tutkimusosio käsittelee musiikintekijöiden tiimien rakenteita ja toimintaa. Varsinainen tutkimuskysymys on *mitkä elementit ja toimintamalli ovat musiikintekijöiden huipputiimin edellytyksinä?*

Opinnäytetyössä musiikintekijöiden tiimitoimintaa verrataan tiimateorioiden kirjallisuuteen, sekä muualta hankittuun tiimityöhön ja musiikinalaan liittyvään kirjallisuuteen. Luvussa 3.1 esitellään tiimityö toimintamallina sekä musiikin tekemiseen liittyviä muita toimintamalleja. Tiimin ja ryhmän eroja pohditaan luvussa 3.2, koska niiden toiminta eroaa toisistaan jossain määrin.

Musiikintekijöiden tiimit rakentuvat erilaisista syistä. Tiimien muodostumisen lähtökohdat esitellään luvussa 4. Luku 5 sisältää tutkimuksen tiimien konkreettisesta toiminnasta. Luvussa käsitellään tutkimuksessa käytetyn aineiston mukaiset tiimien kokorakenteet ja tiimien taidot, yhteisvastuu ja vuorovaikutus jäsenten välillä sekä tiimien päämäärät ja tavoitteet.

Tulososuudessa esitellään aineiston kautta saadut tulokset huipputiimin elementeistä ja toimintamallista. Tuloksissa esitellään myös sitä, onko musiikintekijöiden tiimimuotoinen toiminta puhtaasti tiimityötä vai enemmän ryhmämuotoista toimintaa. Lopuksi pohditaan tulosten valossa, mikä voisi olla tällaisen mallin tulevaisuus musiikintekijöiden keskuudessa. Koska tämä opinnäytetyö on kvalitatiivinen tutkimus, pohdintaosuudessa luodaan ajatuksia myös toimintatutkimuksen mahdollisuuksista musiikintekijöiden tiimityön jatkokehittämisestä omaksi yritystoiminnaksi saakka.

2.3 Tutkimusmenetelmät

Tämä opinnäytetyö on kvalitatiivinen tutkimus, koska musiikintekijöiden tiimityön muotoa voidaan pitää uutena ilmiönä. Kananen (2010, 41) toteaa, että mitä vähemmän ilmiöstä tiedetään, sitä todennäköisemmin ainoastaan kvalitatiivinen tutkimus tulee kysymykseen. Työssä käytetyt teoriat ja mallit ovat tiimityön yleisluontoisia teorioita, jotka soveltuvat myös musiikintekijöiden tiimityön tutkimukseen.

Aineiston hankkimiseen tehtiin Digium -kysely musiikintekijöille. Kysely ohjattiin MusaPumppu -hankkeen Facebook -ryhmään, josta vastauksia tuli 16 eri tekijältä. Ryhmässä oli tuolloin alle 100 jäsentä, joten vastaajien määrä voidaan pitää riittävänä. Kyselyn rakenne koostui monivalintakysymyksistä sekä avoimista kysymyksistä. Kysely kokonaisuudessaan löytyy liiteosiosta (liite 1).

Kyselyn lisäksi tutkimuksen aineisto muodostui neljän haastattelun kautta, joissa pyrittiin saamaan tietoa eri tekijöiden kulmista: Musiikinkustantajan näkökulma, tekijöiden näkökulma, sekä näkökulmaa yleisesti työllistymisen kannalta. Haastattelukysymykset löytyvät liiteosiosta (liite 2 ja liite 3).

Ensimmäisen haastattelun ajankohta oli syyskuussa 2012, jolloin haastateltiin Teoston varatoimitusjohtajaa Kari Paanasta. Paananen (2012) kertoi MusaPumppu -

hankkeesta ja siitä, kuinka tiimityön kehittäminen on oleellinen osa hanketta. Hankkeen pääasiallinen tarkoitus on työllistää musiikin tekijöitä nykyistä paremmin.

Marraskuussa 2012 haastateltiin Elements Musicin A&R -manageria Eero Tolppasta. Tolppasen (2012) näkemykset painottuvat kustantajan näkökulmaan tiimityön merkityksestä musiikin tekemisessä. Kolmas haastattelu tehtiin sanoittaja ja A&R manageri Samuli Koivulahdelle joulukuussa 2012 Skype -ohjelmiston avulla, koska aikataulut ja välimatkat estivät varsinaisen haastattelun. Lisäksi helmikuussa 2013 haastateltiin muusikko Jani Kivelää, joka kertoi omasta tyylistään lähestyä teoksia melodioiden ja harmonioiden rakentamisessa.

Aineistoon otettiin myös omakohtaista kokemusta musiikin tekemisestä, sekä pyrittiin vertaamaan näitä kokemuksia Tiimiakatemian tiimityöskentelyyn pohjautuvaan opiskelumuotoon. Omat kokemukset pohjautuvat siihen, että olen kirjoittanut omaa musiikkia säännöllisesti vuodesta 1997 lähtien. Musiikkia on tehty osittain ammattimaisesti kaupalliseen tarkoitukseen ja osin harrastusmielessä. Näistä suurin osa on syntynyt ryhmätyönä. Kokemuksista on valittu esimerkeiksi Halavatun Papat -yhtyeelle tehdyn albumin tekoprosessista, sekä tammi-helmikuun vaihteessa 2013 Samurai5 -nimisen projektikokoonpanon sessiot, jossa teoksia kirjoitettiin vanhojen demojen pohjilta. Viimeksi mainituissa sessioissa ryhmätyö kukoisti ja tartuntapintaa opinnäytetyöhön tuli hyvin.

Haastattelujen, kyselyn ja omien kokemusteni lisäksi aineistossa on käytetty aiheeseen liittyviä lehtiartikkeleita sekä verkkosivuilla julkaistuja artikkeleita ja radio-ohjelmia. Näistä on pyritty tuomaan esille ne ydinasiat, jotka ovat musiikintekijöiden tiimityössä huippumuodon edellytyksinä.

3 TIIMITYÖ TOIMINTAMALLINA

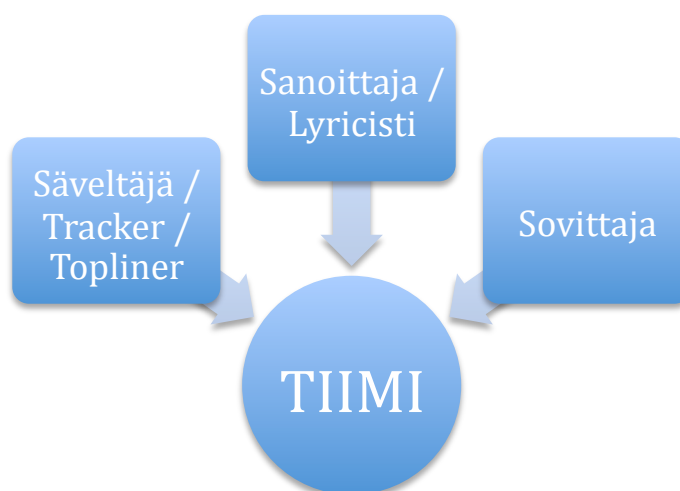
Musiikintekijöiden tiimien toimintaa tarkasteltaessa on hyvä ymmärtää, mitä tiimeissä työskenteleminen jäseniltään vaatii. Tässä luvussa tarkastellaan tiimityötä toimintamallina. Lisäksi tuodaan esille musiikin tekemiseen liittyviä teorioita sekä valotetaan historiaa siitä, kuinka tiimimuotoinen musiikin tekeminen on saanut alkunsa ja miten se on rakentunut nykyiseen muotoonsa.

3.1 Mikä on tiimi?

Kaikkein selvimmän määritelmän tiimityöstä esittävät Katzenbach ja Smith (1998).

Tiimi on pieni ryhmä ihmisiä, joilla on toisiaan täydentäviä taitoja, jotka ovat sitoutuneet yhteiseen päämäärään, yhteisiin suoritustavoitteisiin ja yhteiseen toimintamalliin ja jotka pitävät itseään yhteisvastuussa suorituksistaan (Katzenbach & Smith 1998, 59.)

Toisiaan täydentävät taidot tulevat musiikintekijöiden tiimeissä esiin siten, että valmiin teoksen syntymiseen tarvitaan aina säveltäjä, sanoittaja ja sovittaja (ks. kuvio 1). Nykyään varsinkin konemusiikin puolella roolien nimet ovat toisenlaiset. Nämä ovat usein tracker, topliner ja lyricisti (ks. kuvio 1). Roolien ominaisuuksia kuvataan tarkemmin luvuissa 4.2 ja 5.3. Yhteiset päämäärät, yhteiset suoritustavoitteet ja yhteiset toimintamallit ovat musiikintekijöiden tiimeissä tapauskohtaisia, joskin niistä löytyy paljon yhtäläisyyksiä silloin, kun tiimissä osataan asettaa toiminta taitotason mukaiseksi.

KUVIO 1. Musiikintekijöiden tiimijäsenten toisiaan täydentävät taidot

Heikkilä (2002, 16–17) määrittelee tiimin seuraavasti:

Tiimi voidaan määritellä esimerkiksi kiinteäksi ryhmäksi ihmisiä, joilla on yhteisesti sovittu päämäärä. Jokaisella yksilöllä on oma merkittävä työroolinsa ja osaamisensa, jotka täydentävät toisen tiimin jäsenten työrooleja ja osaamista siten, että yhteisvastuullisesti pyritään päämäärään yhteistyön, vastuunkannon, keskinäisen avunannon, riippuvuuden ja yhdessä sovittujen normien ohjauksessa työskentelyä (Heikkilä 2002, 16–17.)

Musiikintekijöiden tiimityössä yhteisvastuullinen tekeminen saavutetaan tiimien jäsenten roolijakojen kautta kahdella eri tavalla. Yhteisvastuullisuus syntyy esimerkiksi siten, että jokainen tiimijäsen pystyy tekemään laadukasta työtä oman ydinosaamisalueensa kautta, jota muut tiimin jäsenet eivät osaa suorittaa. Tähän vaikuttaa myös se, että tiimin jäsen saattaa osata vain täsmälleen oman roolinsa tehtävät. Ydinosaamisalueita ovat säveltäminen, sanoittaminen ja sovittaminen. Toisaalta jos tiimissä roolijakauma on sellainen, että jokainen jäsen hallitsee jokaisesta ydinalueesta paljon, voi toiminta olla hyvinkin päällekkäistä ja yhteisvastuullisuus korostuu monipuolisen osallistumisen kautta. Usein jälkimmäinen tyyli on se, jota Suomessa musiikintekijöiden tiimityössä ilmenee.

Kun toiminta on saumatonta, pelisäännöt ovat selvillä ja teos on hyvässä ilmapiirissä tehty, pystyvät tiimit usein tekemään paremman teoksen. Tämä taas korostaa yhteisvastuullisuutta varsinkin, kun teos menestyy. Epäonnistunut teos taas saattaa aiheuttaa päinvastaisia reaktioita.

Samurai5 -yhtyeen musiikintekosessioiden (2013) tekotavassa ei ollut yhtään ammattisanoittajaa mukana, pelkästään säveltäjiä. Teoksien dramaturgia pyrittiin rakentamaan melodioihin. Alkuvaiheessa tiedossa oli korkeintaan tekstin aihe, joka ohjasi teoksien dramaturgian syntyä. Lopuksi tekstin runkoa ja sisältöä mietittiin kirjoitusvaiheessa yhdessä. Näin ollen yksi teos saattoi luoda jo sen tunteen, että se oli todellakin yhdessä tehty. Toiminnassa tiimin jäsenet pyrkivät auttamaan toisiaan mahdollisimman paljon, vaikka varsinaista lopputulosta ei edes tässä vaiheessa tiedetty. Tilannetta ohjasi tietynlainen intuitio. Ryhmässä vallitsi äärimmäisen hyvä harmonia ja yhteisymmärrys musiikin tekemisestä. Tätä toki auttoi se, että ryhmän jäsenet tunsivat toisensa hyvin jo vuosien takaa.

Opinnäytetyössä kerätyn aineiston mukaan musiikintekijöiden tiimityössä kommunikaation merkitys on yksi tärkeimpiä osia, ellei tärkein. Tämä korostui niin työn kyselyn (Kysely musiikintekijöille 2012) monivalintavastauksissa, kuin avoimissa vastauksissa. Avoimissa kysymyksissä mainittiin kommunikaation perustuvan jopa dialogimaiseen toimintaan. Hyvän kommunikaation huippumuotona on dialogi, jossa on turvallista kommunikoida omista mielipiteistä avoimin tuntein. Sarasvuon (2013) mukaan dialogi perustuu luottamukseen.

Kyselyn (Kysely musiikintekijöille 2012) mukaan musiikintekijätiimeissä luovuuden ollessa kaikkein parhaimmillaan, on musiikintekotilanteissa mahdollista tapahtua jopa räiskyviä tunnelatauksia. Luottamuksen rakentaminen on silloin haastavaa, mutta yhteisymmärryksen rakentumisen ja muihin tiimin jäseniin tutustumisen kautta saadaan harmoniaa tiimin sisällä jalostettua. Tällöin luottamus toisiin nousee äärimmäisen korkealle ja tunnetilat on pystyttävä ottamaan vastaan muiden tiimin jäsenten keskuudessa. Tunnetilat ja suorat ilmaukset pitäisi pystyä vapaasti antamaan ulos, eikä pidätellä niitä, koska tällöin jäsen ei saata tuntea itseään sopeutuvaksi tiimiin. Sarasvuo (2013) mainitsee hiljaisuuden olevan yksi luottamusta mahdollisesti syövyttävä muoto. Tällöin tilannetta kontrolloidaan myötäilyllä, vaikka jäsen voi olla täysin eri mieltä asiasta. Kyse on siitä, että vaikka käyttäydymme kuin mielipide-eroa ei olisi, ero ei kuitenkaan katoa mihinkään. Sen sijaan se saa meidät olemaan varuillamme muiden ihmisten suhteen, ja ilmapiirin täyttää pian

epäluottamus ja pelko, joten on yhä todennäköisempää, että vaikenemme myös tulevaisuudessa. (Toimiva tiimi 2005, 71–72).

Sarasvuon (2013) mukaan luottamusta syövyttää hiljaisuuden lisäksi kaksi muuta eri asiaa: Luottamus haavoittuu väkivallasta, eli henkilön yrityksestä kontrolloida toista esimerkiksi päättämällä yksin keskustelun kulusta. Luottamusta heikentää Sarasvuon mukaan myös toisen leimaaminen vahingoittavasti joksikin. Useissa tapauksissa kyselyn (2012) mukaan teoksen säveltäjällä on viimeinen vetovastuu varsinkin ongelmatilanteissa.

Kyselyssä (Kysely musiikintekijöille 2012) ilmeni myös se, että kun kommunikaatio on vapautunutta, syntyy ymmärrys tiimin jäsenten välille ja tällöin jäsenet oppivat tuntemaan paremmin toistensa vahvuudet ja heikkoudet. Heikkilän (2002) määritelmä toimivasta tiimistä kuvaa hyvin tilannetta, jolloin jäsenten toisiaan täydentävät taidot ovat kunnossa ja keskinäinen kommunikaatio toimii:

Tiimi on enemmän kuin joukko loistavia yksilöitä. Se on ryhmä ihmisiä, jotka ymmärtävät toisiaan, tietävät toistensa henkilökohtaiset vahvuudet ja heikkoudet ja työskentelevät toisiaan auttaen (Heikkilä 2002, 17.)

Koska opinnäytetyön tutkimuskysymyksenä on musiikintekijöiden huipputiimin elementtien ja toimintamallin löytäminen, on näin ollen aiheellista myös valottaa teoriaa tiimin ja huipputiimin eroista. Skyttä (2000, 111) määrittelee tiimin ja huipputiimin ominaisuudet seuraavasti (ks. taulukko 1).

TAULUKKO 1. Tiimin ja huipputiimin erot (Skyttä 2000, 111, muokattu)

TIIMI	HUIPPUTIIMI
- Kyetään käsittelemään ristiriitoja - Hyvä kuuntelutaito, empaattisuus ja avoimuus - Asiakaslähtöisyys sisäisen toimintokeskeisyyden sijaan - Tiimi ratkaisee sisäisen johtajuuden	- Itseohjautuvuus - Sitoutuneisuus - Joustavuus - Autetaan toinen toistaan - Tarkoitus ohjaa - Tiimiyrittäjyys - Tiimikeskeiset palkkiokäytännöt - 100%:inen vastuu

Tolppasen (2012) mukaan musiikintekijätiimeillä yksi tärkeimpiä toiminnan osia on itseohjautuvuus. Skyttä (2000, 111) mainitsee itseohjautuvuuden huipputiimin ominaisuudeksi. Tämä tarkoittaa sitä, että kun musiikintekijätiimit saavat teostilauksia eri toimeksiantajilta, jää jäsenten päätettäväksi tiimin rakenne, jäsenet ja toimintatapa. Spiikin (2003, 39) mukaan tiimi on ryhmä ihmisiä, jotka ovat organisoituneet suhteellisen pysyväksi ryhmäksi jonkin työkokonaisuuden suorittamiseksi ja sovitun päämäärän ja sovittujen tavoitteiden saavuttamiseksi yhteistyössä. Määritelmä kuvaa sitä, että itseohjautuvuus syntyy pitkälle asiakaskeskeisen ajattelun tuloksena, koska useimmiten teoksen toimeksiantaja on vain niin sanottu välikäsi, joka ohjaa työn tiimeille. Asiakaskeskeisen ajattelun hallitsevan tiimin määritelmää Spiik (2003, 127) kuvaa seuraavasti: ”Tiimi on ryhmä ihmisiä, jotka tietävät, mitä ovat tekemässä ja kenelle sitä tehdään. Tätä kutsutaan asiakaskeskeiseksi ajatteluksi.”

3.2. Ryhmän ja tiimin erot

On hyvä ottaa esille myös työryhmää käsittelevät teoriat siitä syystä että tutkimuksen mukaan joissain tapauksissa joidenkin tiimien toiminnat olivat lähempänä ryhmää tai työryhmää, kuin puhdasta tiimitoimintaa. Katzenbach ja Smith (1998, 107)

määrittelevät ryhmän työryhmäksi, ”jolla ei ole merkittävää lisäsuorituksen tarvetta tai mahdollisuutta, jonka vuoksi siitä pitäisi tulla tiimi.” Katzenbachin ja Smithin (1998, 107) mukaan jäsenien vuorovaikutus perustuu tietojen, näkökantojen tai parhaiden menttelytapojen vaihtamiseen. Määritelmässä ei mainita esimerkiksi yhteisvastuuta, joka on yksi musiikintekijöiden tiimityön oleellisimpia muotoja siitä syystä, että tekijät yhteisesti hyväksyvät teoksen lopullisesta rakenteesta, tekstistä ja yleisesti sen valmistumisesta. Niissä tapauksissa, joissa musiikintekijöiden tiimit työsketelivät ei fyysisesti samassa tilassa, vaan esimerkiksi verkon yli, jäi yhteisvastuullisuus enemmän ryhmätyöskentelyä kuvaavaksi toiminnaksi.

Heikkilän (2002, 16) määrittelee tällaisen toiminnan ”kahden tai useamman yksilön muodostamaksi yhteisöksi tai joukoksi, joka on jatkuvasti vuorovaikutuksessa keskenään ja jolla on yhteiset tavoitteet”. Heikkilä (2002, 24) vertailee ryhmää ja tiimiä seuraavasti (ks. taulukko 2).

TAULUKKO 2. Ryhmän ja tiimin erot (Heikkilä 2002, 24, muokattu)

TYÖRYHMÄ	TIIMI
•Voimakas ja tuloksiin keskittynyt johtaja (Manager) •jokainen yksilö on itse vastuussa työstään •ryhmän tehtävä ja tarkoitus on sama kuin ryhmää laajemman organisaationkin •yksilölliset työn tulokset •kokoukset ja palaverit ovat tehokkaita •mittaa tehokkuuttaan epäsuorasti vaikutuksellaan toisiin (esim. rahallisesti laskettavalla tuottavuudella) •keskustelee, päättää ja delegoi	•johtajuusroolien jakaminen tilanteiden mukaan (leader) •yksilöllinen ja tiimin jäsenten kantama keskinäinen vastuu •tiimillä on oma erityinen tarkoituksensa ja tehtävänsä, jonka tiimi itse luo •kollektiiviset työn tulokset •rohkaisee kokouksissaan ja palavereissaan jäseniään avoimeen keskusteluun ja aktiiviseen ongelmanratkaisuun •mittaa toimintaansa suoraan arvioimalla kollektiivisia työn tuloksia ja omaa toimintaa •keskustelee, päättää ja tekee todellista työtä yhdessä

3.3 Tiimityöskentelyn historiaa

Opinnäytetyön aihe rakentuu kaupallisen musiikin ympärille, jossa populaarimusiikki on sen kaikkein suurin osa-alue. On aiheellista tuoda esille musiikin tekemisen

historiaa, joka valottaa musiikin tekemisen muotoutumisen nykyiseen muotoonsa kaupallisen musiikin saralla.

Nykyisen populäärimusiikin leviäminen alkoi 1900-luvun alkupuolella. Syntyi tyyliisuunta, joka muistuttaa tämän päivän viihdemusiikkia. 1950-luvulla syntyneestä rock and roll -tyylistä voidaan laskea tuntemamme populäärimusiikki alkaneeksi, joka jalostui 1960 -ja 1970-luvulla lähes nykyistä vastaavaan muotoon. Suomalaisen populäärimusiikin alkua voidaan alkaa laskemaan 1920-luvulta alkaen, jolloin läntinen populäärimusiikki alkoi vaikuttaa venäläisen romanssin ohella (Mäkelä 2011, 10–16). Vasta viime vuosina suomalaiset musiikintekijät ovat alkaneet kohdentaa tekemistään muiden kulttuuriperinteiden musiikkiin, kuten Aasiaan.

Bändimuotoinen musiikin tekeminen on ollut jo vuosikymmenien ajan yksi keskeinen tyyli luoda musiikkia. 1960 – luvulla Englannista alkanut amerikkalaisen blues / rock - tyyllisen musiikin kautta syntyi bändejä, jotka kirjoittivat omaa musiikkiaan ottaen vaikutteita 1900 – luvun alkupuolen amerikkalaisesta bluesista. 1960 – luvulla syntyi useita nykyisen populäärimusiikin vaikuttajia, kuten esimerkiksi Led Zeppelin, Rolling Stones ja varmasti kaikkein tärkeimmäksi luetaan The Beatles. Näitä kolmea yhdistää tietynlainen tiimimuotoinen tekeminen musiikin tekemisessä. Jokaisesta bändistä löytyy levytietoja selaamalla tekijöinä tietty kaksikko, kuten Led Zeppelinistä Jimmy Page-Robert Plant, Rolling Stonesista Mick Jagger-Keith Richards ja The Beatlesista John Lennon-Paul McCartney. Kaikissa kokoonpanoissa toinen on säveltäjä ja toinen sanoittaja. Poikkeuksen tekee The Beatles, jossa molemmat toimivat sekä säveltäjänä että sanoittajana (Led Zeppelin 1968; Rolling Stones 2005; The Beatles 1966).

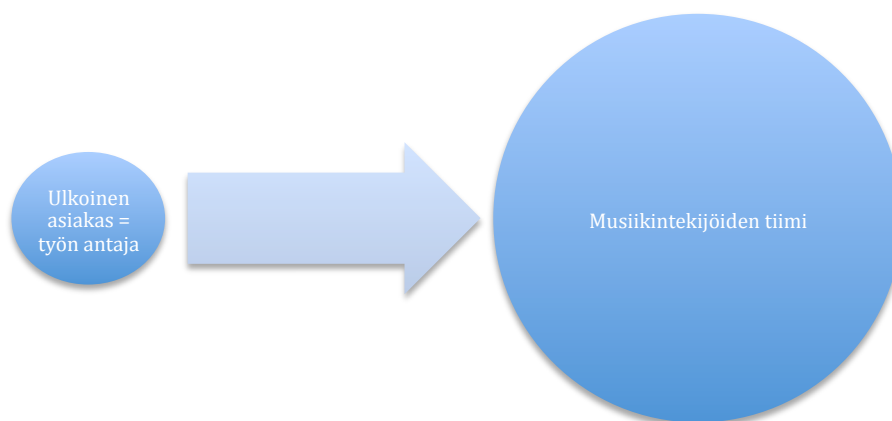
Bändimuotoisesta tekemisestä on kiihtyvän musiikkibisneksen aiheuttamana syntynyt tarve rakentaa teoksia artisteille yhä nopeammalla tahdilla, koska kaupallista musiikkia voidaan tätä nykyä pitää yhä enemmän kulutushyödykkeenä. Näin ollen myös musiikin tekemisen on oltava nopeaa, johon tiimityöskentely luo hyvät mahdollisuudet. Populäärimusiikki on ollut syntymästään saakka kaupallista ja sen voikin määritellä Ahon ja Kärjän (2007, 12) mukaan sosiaalisten, kansallisten, etnisten ja tyyli-rajojen rikkomisena ja joka on lähtökohtaisesti demokraattista, sillä kaikilla on mahdollisuus osallistua sen kuluttamiseen. Lisäksi Aho ja Kärjä (2007, 13–

14) toteavat populäärimusiikin ominaisuutena sen kiinteän yhteyden teknologian innovaatioihin, kuten viestintäteknologiaan ja soitinlaitetekniikkaan ja niiden kehitykseen. Kolmantena populäärimusiikin määritelmänä he pitävät massatuotantoa ja kaupallisuutta.

Tolppasen (2012) mukaan kaupalliseen tarkoitukseen tehty teos ei välttämättä menesty, ellei teos ole hyvä tai täytä tiettyjä kriteerejä. Esimerkiksi teksteissä vaikkapa tiettyyn ajankohtaan tai teemaan sidottu tarina ei välttämättä kannu kovin kauaa kuulijoiden keskuudessa. Toisaalta se myös riippuu artistin profiilista ja tunnettuudesta, sillä esimerkiksi Irwin Goodmanin *Ryysyranta* on teos, joka on tänä päivänä vielä tunnettu, vaikka teoksen tarinallinen ajankohta sijoittui 1970 – luvulle.

4 TIIMIEN MUODOSTUMISEN LÄHTÖKOHDAT

Tässä osiossa tuodaan esille, kuinka musiikintekijöiden tiimit rakentuvat erilaisten toimeksiantojen mukaan ja mitkä lähtökohdat ovat vision synnystä siihen, millainen tilatun teoksen tulisi olla. Tiimien toiminta rakentuu aina asiakaslähtöisesti (ks. kuvio 2). Spiikin (2003, 127) mukaan ”asiakas on yrityksen tai organisaation todellinen työn antaja. Sieltä tulevat tarpeet, tehtävät, tavoitteet ja aikataulu.”

KUVIO 2. Asiakas on todellinen työnantaja (Spiik 2003, 127, muokattu)

Visio tehtävästä teoksesta rakentuu usein kolmella eri tavalla. Kaksi yleisintä tapaa on tehdä teos joko *liidin* mukaan kustantajalta, jolloin visio teoksesta rakentuu tiimille. Teoksen liidi on ohjeistus musiikintekijöille tilattavan teoksen tyylistä ja sisällöstä. Toinen tapa syntyy silloin, kun tilaajana on esimerkiksi teoksen säveltäjä, joka hakee täydentäviä taitoja tiimiin teoksen synnyttämiseksi. Tällöin visio teoksesta voi olla jo valmiiksi säveltäjällä, ja sitä muut tiimiin hankitut osaajat voivat tarvittaessa jalostaa. Kolmas tapa on käyttää rohkeasti omaa luovuuttaan ja jalostaa visiota teoksesta pitkin sen valmistumisen matkaa. Tällöin ei vielä tiedetä kenelle teosta tehdään, mutta rajataan tai pyritään löytämään potentiaaliset asiakkaat. (Tolppanen 2012; Koivulahti 2012).

4.1 Toimeksianto levy-yhtiöltä, kustantajalta tai artistilta

Musiikintekijöiden tiimit rakentuvat kaupallisen musiikin sektorilla lähes poikkeuksetta tilatun toimeksiantojen mukaan. Tolppasen (2012) mukaan toimeksiannon antaa yleensä jonkun artistin levy-yhtiö tai kustantaja, joka hakee biisintekijöitä artisteilleen. Syntyy liidi joka Asikaisen (2009) kuvaamassa esimerkkitapauksessa kulkeutuu kustantajalle. Tästä eteenpäin kustantaja etsii tarvittavat tekijät tai tekijän ja ohjaa toimeksiannon eteenpäin musiikintekijöille. Tästä eteenpäin tiimin toiminta on itseohjautuvaa, jossa sen päätäntävalta on sillä itsellään. Toimeksianto rakentuu siis kolmiportaisena (ks. kuvio 3).

KUVIO 3. Teoksen tilausprosessi kolmiportaisena

Toimeksiannon toteutus voi kulkea Asikaisen (2009) mukaan siten, että inspiraatiota on turha odotella ja työhön tartutaan usein heti. Visio rakentuu tietyn ammattitaidon kautta, jossa ensin tutkitaan tilauksen liidi ja tämän perusteella tiimin jäsenet alkavat muodostamaan kuvaa teoksesta vuorovaikutteisesti. Asikaisen (2009) mukaan tiimissä jokaisella on ideoita, melodioita, sointukulkuja tai hyviä rytmejä varastossa. Tiimi hakee teokselle yhteistä moodia jammailtujen, soitettujen ja laulettujen ideoiden kautta. Teoksen kertosaie on se, mistä työ yleensä aloitetaan. Tiimi hakee teokseen jotain tiettyä kuulijaa koukuttavaa tematiikkaa, jota voidaan käyttää muissa osissa. Koukku voi olla melodia, soundi tai teksti.

Toimeksiannon tarkempi sisältö ohjautuu *liidistä*, eli ohjeesta tulevan teoksen ohjeistukseksi. Tämän lisäksi on usein *briiffi*, jossa käydään tilauksen sisältöä läpi, sekä asetetaan aikataulu. Liidit tulevat teoksen tilaajilta, joissa on annettu viitteitä siitä, mitä teoksen tulisi olla samalla auttaen visiointia teoksen luonteesta ja tyylistä. Liidi voi olla Asikaisen (2009) mukaan esimerkiksi seuraavanlainen:

- *Nuori bändi jossa on tyttölaulaja, jäsenet iältään 15–20 -vuotiaita*
- *Paljon intohimoa, intoa oppia*

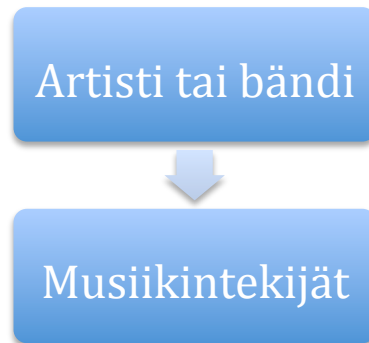
- *Jäsenet tuttuja keskenään jo lapsuudesta, ovat soittaneet jo muutaman vuoden yhdessä*
- *Kokemusta äänistudiosta*
- *Tuntevat tiimityön mahdollisuudet musiikin tekemisessä*
- *Hyvä live-esitys*
- *Emotionaalinen rock-soundi*
- *Teksti englanniksi, joka tulisi olla mahdollisimman helposti ymmärrettävissä*
- *Koukuttavia melodioita, tekstejä, sävelmiä*
- *Lähellä nuoria faneja*
- *Teini-ikäisten aiheita (rakkaus, unelmat, ongelmat vanhempien kanssa, tulevaisuuden pelko...)*
- *Referenssit: Paramore, All American Rejects, Green Day, Avril Lavigne, Evanescence (alkupään tuotanto), Bullet for My Valentine*
- *Toukokuun loppuun mennessä pitäisi olla valmis.*

Tolppanen (2012) kertoo, että mielenkiintoiseksi ja haasteelliseksi toimeksianto muodostuu silloin, kun tilaajana on jokin maailmalla tunnettu artisti jota käytännössä muut seuraavat. Tällöin tiimin ajattelu visiosta pitää saada muokattua sellaiseksi, että teoksen on oltava tyyllinen edelläkävijä, joka ei toista aiemmin tehtyjen teosten tematiikkaa liikaa. Tällöin tiimiltä vaaditaan ajatuksen sisäistämistä liidiin, mutta samalla vahvaa luovaa ajattelua ja visiointia teoksen sisällöstä. Jossain määrin sen on kuitenkin oltava laskelmoitua, koska lähtökohtaisesti haetaan menestyvää teosta. Tolppasen (2012) mukaan kustantajan roolina voi olla myös auttaa tiimiä tekemään näissä tilanteissa rohkeita kokeiluja.

4.2 Artisti tai bändi täydentää tiimiään

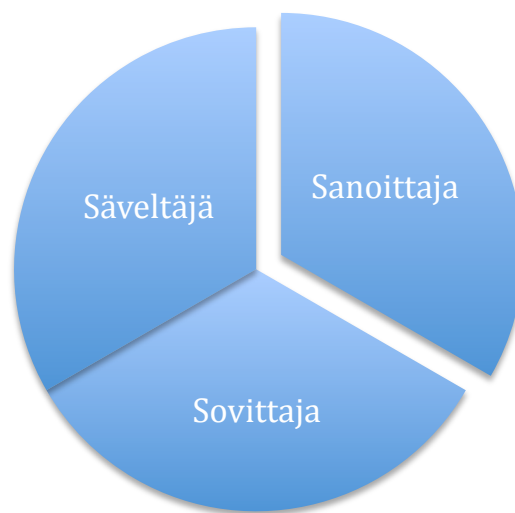
Teoksen tilaajana voivat olla vaihtoehtoisesti artistit ja bändit, jotka ottavat yhteyttä musiikintekijöihin (ks. kuvio 4). Näissä tapauksissa on tilanne usein se, että bändillä tai artistilla on olemassa jokin alustava teos, jonka tekemiseen haetaan täydentäviä taitoja. Tilaajalla voi myös olla jo tieto olemassa olevasta tiimistä tai sen jäsenestä,

joka on saattanut jo aiemmin tehdä yhteistyötä artistin kanssa. (Tolppanen 2012; Koivulahti 2012; Asikainen 2009).

KUVIO 4. Artisti tai bändi toimittaa tilauksen suoraan tekijöille.

Tilaaaja voi olla esimerkiksi säveltäjä, joka tilaa ulkopuolisen tekstintekijän. Kyselyn (2012) mukaan *tiimin täydennysmallissa* (ks. kuvio 5) saadaan luonnollisesti myös mukaan uusia näkökulmia ja toisinaan myös yllättäviä ratkaisuja. Näin ollen niille musiikintekijöille, joiden tiimejä on täydennetty jollain tietyillä ydinosaisilla, on saatu toteutettua huomattavaakin lisäarvoa teoksen sisältöön. (Koivulahti 2012).

KUVIO 5. Tiimin täydennysmalli.

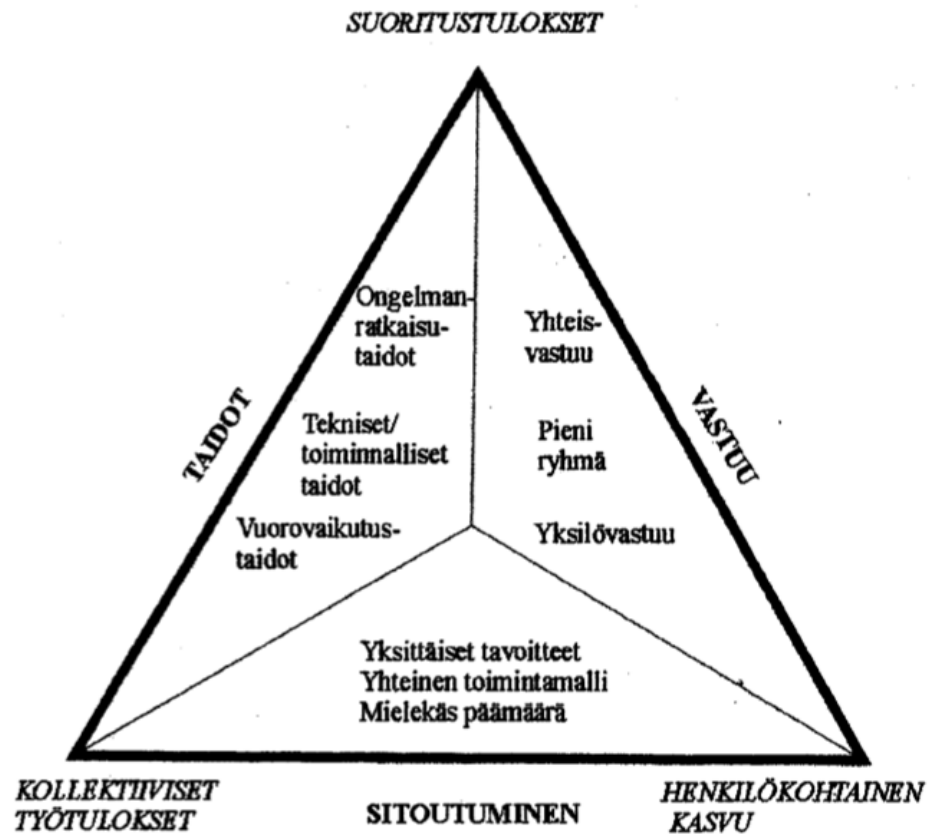
4.3 Teoksia tehdään varastoon

Tiimien ei aina tarvitse alkaa tekemään töitä nolla-tilanteesta, vaan joskus tiimeiltä jää teoksia yli tarpeiden tai niitä voidaan myös tehdä tarkoituksella odottamaan sopivaa aikaa tai teokselle sopivaa artistia. Valmiita ideoita saatetaan käyttää seuraavissa sessioissa. Tällöin kokemus jäsenien omista verkostoista on arvokasta. Esimerkiksi jollain tekstintekijällä voi olla hyvä teksti valmiina, johon hän tarvitsee vahvan sävellyksen. Tällöin visio on tekstintekijällä, ja hän tietää tekstilleen verkostojen kautta sopivan säveltäjän. Lisäksi tällaisen vision mukaan rakentuneen tiimin kautta voi myös löytyä tehokkaammin juuri se artisti, jolle tehty teos voi sopia hyvin (Koivulahti 2012).

Kun teosta kirjoittamassa on kolmekin tekijä, tulee mukaan useampi taho edesauttamaan kappaleen myyntityötä (Teosto 2012). Teoksen kirjoittajilta löytyvät usein omat kustantajat ja managerit, jotka tekevät töitä löytääkseen teokselle asiakkaan. Joskus asiakkaita voi samalle teokselle löytyä useita. Co-writing on kiinteästi popmusiikin teosvientiin liittyvä menetelmä. Esimerkiksi Ruotsissa suurin osa musiikkivientituloista tulee siten, että biisinkirjoittaja-tuottajat tarjoavat osaamisensa aina uusien artistien käyttöön. Menestyksen kannalta olennaista on teosten räätälöiminen niitä esittäville artisteille tilauksen mukaisesti. Useampi kirjoittaja tuo lisää käsiä myös myyntityöhön (Markkinointi & Mainonta 2012).

5 TIIMIEN TOIMINTA

Opinnäytetyössä tuodaan esille musiikintekijöiden tiimimallinen toiminta Katzenbachin ja Smithin (1998, 21) esittelemän tiimin perusasioiden kautta (ks. kuvio 6). Pääpaino sijoittuu ryhmän kokoon ja taitoihin, yhteisvastuullisuuteen toiminnassa ja sen jäsenien väliseen vuorovaikutukseen sekä päämääriin ja tavoitteisiin.

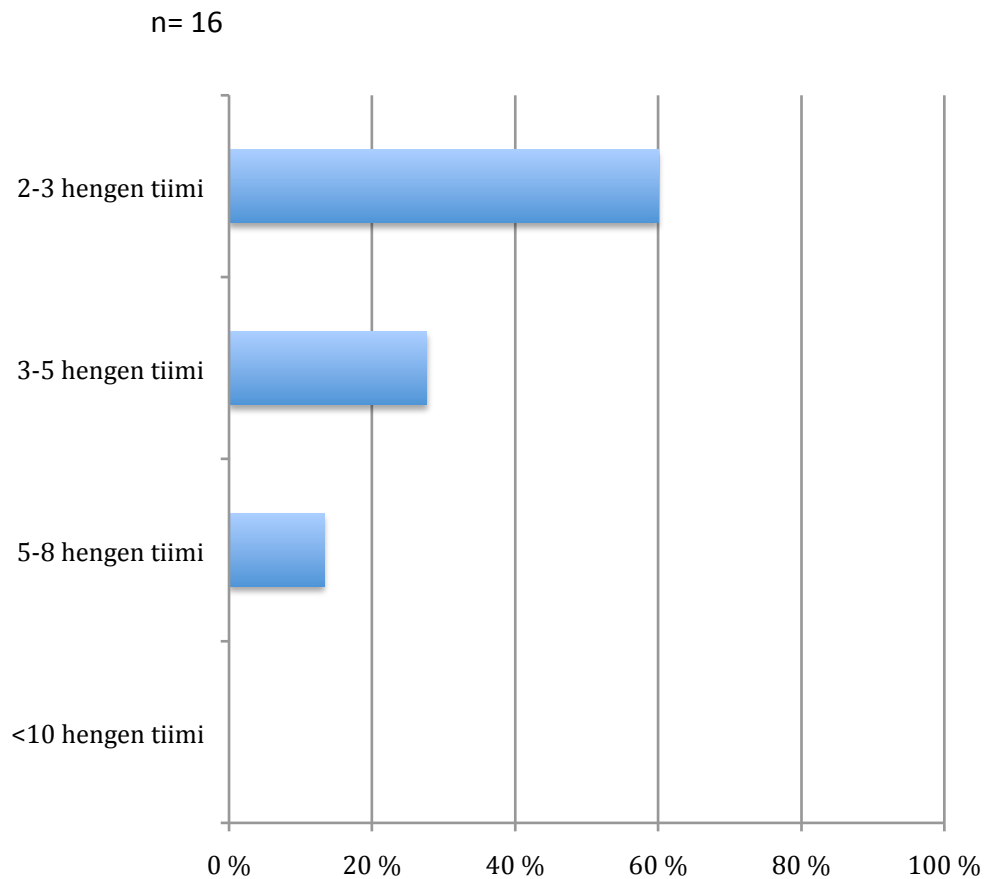

KUVIO 6. Tiimin perusasiat (Katzenbach & Smith 1998, 21)

5.1 Tiimien koko ja taidot

Kyselyn monivalintakysymysten (Kysely musiikintekijöille 2012) perusteella, tiimien kokoja on useita. Kyselyn 16 eri musiikintekijän vastausten mukaan selvästi eniten tiimit ovat 2-3 hengen kokoisia tiimejä (ks. taulukko 3). Toiseksi suurin kokoluokka on 3-5 hengen tiimit ja vähiten 5-8 hengen tiimejä yli kymmenen hengen tiimien puuttuessa kokonaan.

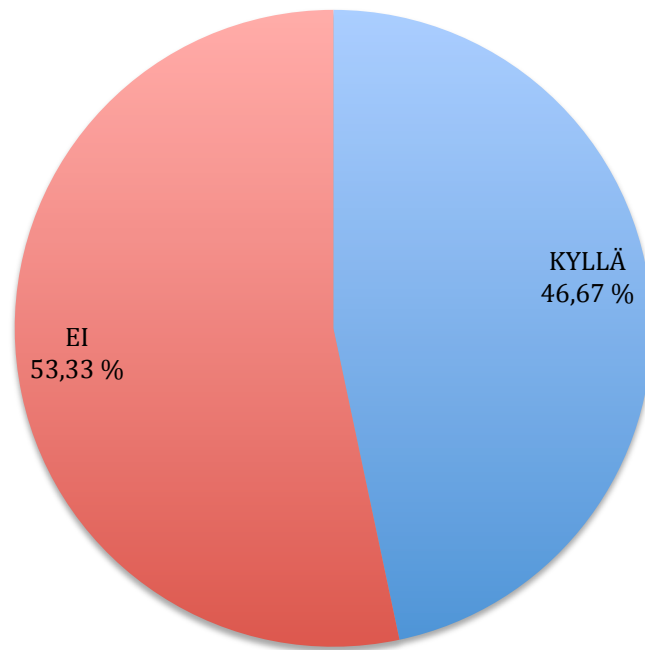
TAULUKKO 3. Tiimien koko (Kysely musiikintekijöille 2012)

Ryhmien koot ovat siis sopivan pieniä, jolloin ideoiden määrä teoksien luontiin pysyy hyvänä. Kyselyn (Kysely musiikintekijöille 2012) avoimien kysymysten mukaan voidaan todeta se, että pienissä ryhmissä luovuus kukoistaa ja toiminta on dynaamisempaa. Heikkilä (2002, 34) toteaa, että 4-8 hengen tiimeiltä voi realistisesti olettaa parasta mahdollista tiimityöskentelyä.

Kaikissa tapauksissa tiimien fyysinen kokoontuminen ei kyselyn (Kysely musiikintekijöille 2012) mukaan ole ollut mahdollista. Yli puolet vastanneista kertoi fyysisen sijainnin olevan esteenä säännöllisen tapaamisen onnistumiseksi. Kyselyyn vastanneiden kesken yli puolet tiimien jäsenistä ei koe kokoontumista helpoksi (ks. kuvio 7).

N=16

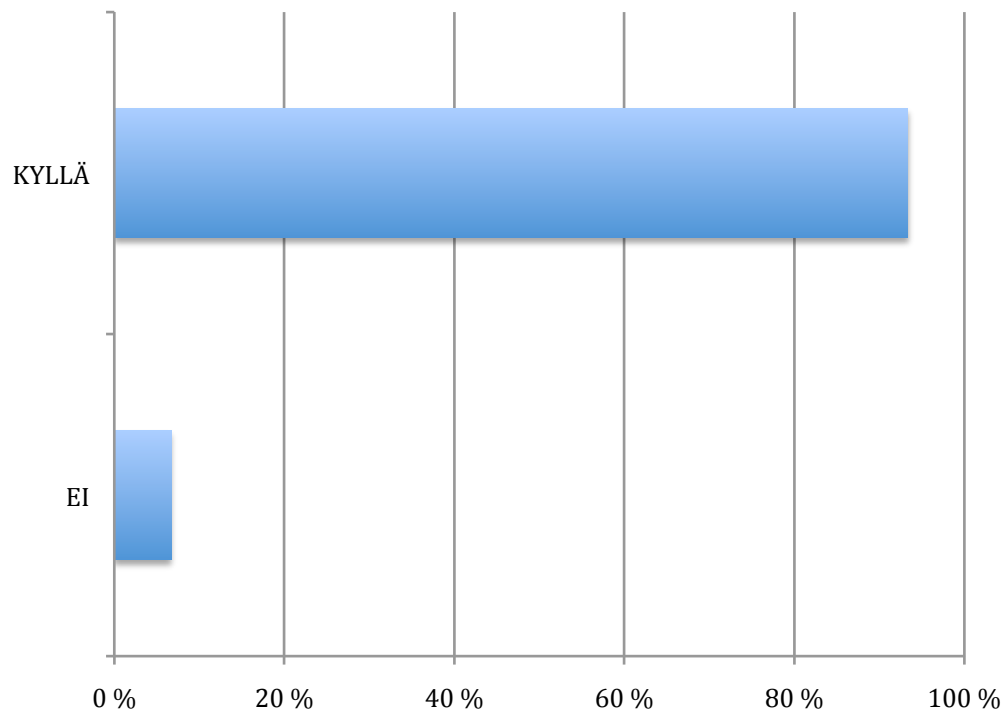

KUVIO 7. Tiimin kokoontumisen helppous (Kysely musiikintekijöille 2012)

Toiminta voi olla useasti niin sanottua verkon yli tapahtuvaa toimintaa, jossa jokainen tiimin jäsen työskentelee esimerkiksi sähköpostin tai sosiaalisen median kautta. Tämä tuli selville myös kyselyssä (Kysely musiikintekijöille 2012), jossa yli 90 % prosenttia vastanneista käyttää kommunikointiin ja teosten tekemiseen verkkoa (ks. taulukko 4). Kyseisten tiimien kohdalla voidaan puhua *verkkotiimeistä*. Heikkilä (2002, 27) määrittelee verkkotiimin jäsenien kommunikoivan toistensa kanssa yli osasto -ja yritysrajojen.

TAULUKKO 4. Tiimit kommunikoivat ja tekevät teoksia verkon yli (Kysely musiikintekijöille 2012).

N=16

Koivulahden (2012) mukaan tiimin toiminta ollut sitä ammattimaisempaa, vuorovaikutteisempaa ja tehokkaampaa, mitä useammin tiimi pystyi kokoontumaan fyysisesti. Jos tiimi voi olla jatkuvassa vuorovaikutteisessa tilassa, syntyy jäsenien välille yhteisymmärrys toisten tekemisestä.

Katzenbach ja Smith (1998, 62) toteavat, että päästäkseen alkuun, tiimi tarvitsee tietyn vähimmäismäärän erilaisia, varsinkin teknisiä ja toiminnallisia taitoja.

Tolppasen (2012) mukaan musiikintekijöiden tiimeissä on oltava vähintään säveltäjä ja sanoittaja, jotka ovat puhtaasti toisiaan täydentäviä taitoja. Ilman toista näistä osaamisen alueista ei valmista teosta voida kunnolla tehdä.

Säveltäjän roolia voidaan pilkkoa myös vielä pienempiin osiin varsinkin konemusiikin puolella. Tällöin tiimiin voi kuulua *tracker* eli ohjelmoija ja *topliner* eli päämelodioiden kirjoittaja, jotka vastaavat teoksen sävellyksestä ja melodioista, sekä usein sanoittaja eli *lyricisti* erikseen (Tolppanen 2012; Koivulahti 2012).

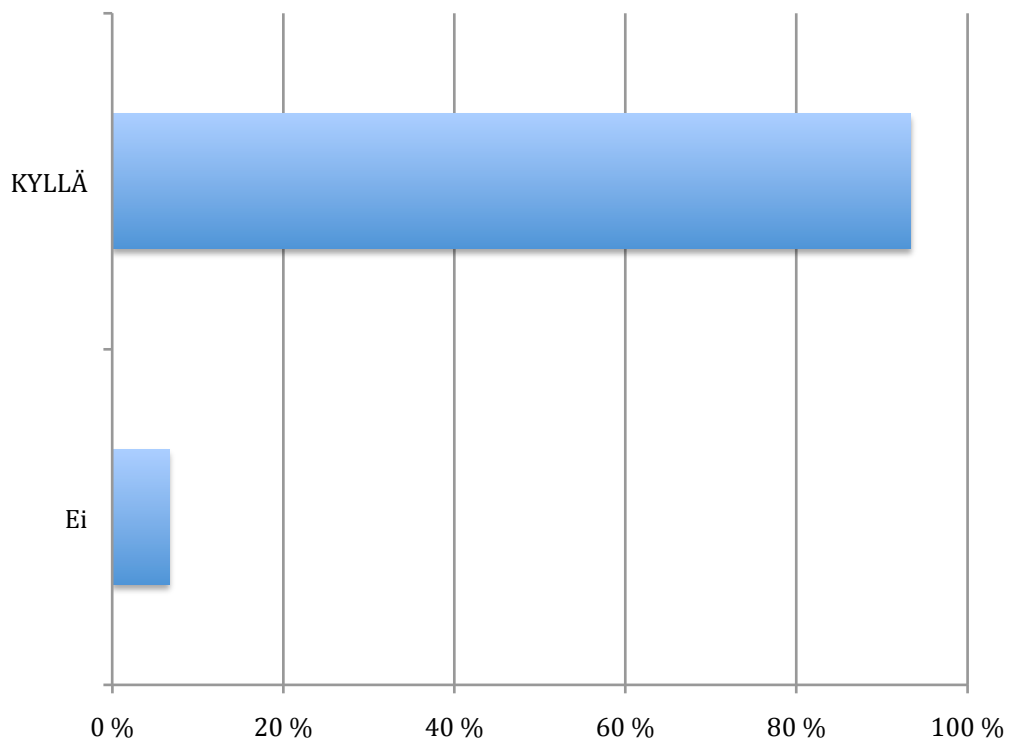
Toisaalta Suomessa toimivien musiikintekijöiden keskuudessa monitaitoisuus on valtti verrattuna vaikkapa pohjoisamerikkalaisiin tekijöihin, jotka hallitsevat yleensä vain yhden osa-alueen. Casalin (2012) mukaan Immonen (2012) kertoo omasta roolistaan tiimissä, että hän kirjoittamisen lisäksi usein hän äänittää ja miksaa teoksia levytettävään muotoon. Rooli voi olla myös ohjelmoinnissa tai koodauksessa riippuen projektista. Suomalaisten musiikintekijöiden tiimitoiminnassa rooleja ei yleensä ole jaettu täysin tarkasti, vaan monessa tapauksessa tekijät toimivat teoksien työstövaiheessa eri sektoreilla (Kysely musiikintekijöille 2012).

Katzenbachin ja Smithin (1998, 61) mukaan, ”tiimit tarvitsevat oikean taitojen yhdistelmän eli kaikkia niitä taitoja, joita tiimin työn toteuttaminen vaatii.” Musiikintekijöiden tiimeissä sovittajia, säveltäjiä tai sanoittajia voi olla enemmänkin kuin yksi. Yleisesti musiikintekijöiden teoreettinen osaaminen säveltämisestä tai sanoittamisesta voi olla monella eri tasolla. Hilander (1996, 82) pohtii sitä, voiko luovuuden esteenä olla pitkälle viety musiikillinen koulutus. Samurai5 -yhtyeen sessioissa (2013) oli tekijöitä, joilla on hyvinkin pitkälle viety koulutus esimerkiksi musiikinteoriasta, kun taas toisilla ei ollenkaan. Kyseisistä sessioista mukana ollut Kivelä (2013) toteaa, että musiikin tekemisessä teosta lähestytään paljolti intuition mukaan ”korvat päässä” -tyyppisesti, hieman analysoiden tekemistään teoriatasolla. Kivelä (2013) totetaa kuitenkin, ettei teoreettisella osalla itse säveltämisessä ole kovinkaan paljoa väliä, jos jokin ”kuulostaa hyvältä, niin se sitten se kuulostaa hyvältä”. Samurai5 -yhtyeen sessioissa (2013) erääseen teokseen saatiin idea rakentaa teokseen 60-lukumaisen poljennon, jossa kuitenkin yhdistyy moderneja elementtejä. Idea syntyi Kivelän ehdottamasta tempon hidastamisesta ja teoksen kevyemmästä otteesta. Kun idea oli selvillä, oli myös helpompi alkaa rakentamaan teoksen muita osia ja ottaa valittu tematiikka mukaan säveltämiseen.

Tolppasen (2012) mukaan hyväksi havaittu, tehokkain ja kaupallisesti kannattavin muoto on kuitenkin kolmen tai korkeintaan neljän hengen tiimi. Kyselyn (Kysely musiikintekijöille 2012) avoimissa vastauksissa korostui, että tiimien osaamisen taso on hyvin usein halutulla tasolla, jolla ne pystyvät toimimaan itseohjautuvasti. Kyselyn mukaan silti yli 90 % tiimien jäsenistä koki täydentävien taitojen lisäämisen tiimiin olevan mahdollista varsinkin jos huomataan selkeitä puutteita osaamisessa (ks. taulukko 5).

TAULUKKO 5. Jakauma tiimien valmiudesta lisätä ominaisuuksia (Kysely musiikintekijöille 2012)

N=16

Tolppasen (2012) mukaan joissain tapauksissa tiimit rakentuvat aikaisempien kokemusten pohjalta, eli tiedetään joidenkin tekijöiden osaaminen johonkin tiettyyn toimeksiantoon sopivaksi. Toisaalta joissain tapauksissa taas tuloksia tarkasteltaessa on kuitenkin huomattu jonkun tietyn kombinaation toimineen haluttua huonommin,

jolloin myös kyseisiä yhdistelmiä mietitään toisiin toimeksiantoihin sopiviksi.

Koivulahti (2012) taas toteaa, että pitää muistaa kyseessä olevan luovan alan työ eikä näin ollen joku tiimin jäsen pysty aina saamaan itsestään 100 % panosta irti. Austin, Peterik ja Lynn (2010, 217) toteavat, että musiikin tekeminen tiimityönä on kuitenkin paljon enemmän kiinni tekijöiden välisestä kemiasta, kuin heidän henkilökohtaisista taidoistaan.

Yleensä riippumatta siitä, mikä musiikintekijöiden tiimien toimeksianto tai tehtävä on, löydetään sillä hetkellä ne sopivimmat tekijät, mutta huipputiimiksi pääsyssä on tiedettävä tarkasti jäsenten ominaisuudet. (Tolppanen 2012; Koivulahti 2012; Kysely musiikintekijöille 2012). Tässä mielessä, kun vertaillaan ryhmän ja tiimin ominaisuuksia työtehtävän kautta, pyritään aina saamaan aikaiseksi mieluummin tiimi kuin ryhmä.

Heikkilän (2002, 25) mukaan uutta työtehtävää aloitettaessa tulisi miettiä, muodostetaanko ryhmä vai tiimi vain työtehtävän luonteen mukaan, ja millaista määrää ihmisiä asia koskee. Lisäksi pitää huomioida, millaista lopputulosta odotetaan. Jos aikaa ei ole paljon, eikä keskitason ratkaisuja kummempia välttämättä vaadita, kannattaisi ehkä valita tavallinen työryhmä, koska ryhmä pyrkii nopeasti päämäärään ja ratkaisuihin. Musiikintekijöiden huipputiimissä tulisi sen jäseniä mietittäessä kuitenkin panostaa ammatilliseen osaamiseen, henkilökemiaan sekä sopivan kokoiseen tiimiin. Heikkilä ja Heikkilä (2000, 46) toteavat, että luoviin ratkaisuihin pyrkivät ryhmät koostuvat ihmisistä, jotka katselevat asioita eri näkökulmista.

5.2 Yhteisvastuu ja vuorovaikutus

Koivulahti (2012) pitää tärkeänä, että musiikintekijöiden tiimit pääsevät tekemään teoksia mahdollisimman vuorovaikutteisessa ja kommunikaatiota ylläpitävässä ympäristössä. Fyysinen kokoontuminen edesauttaa myös nopeaa reagointia ennen mahdollisia konflikteja tai väärinkäsityksiä haluttuihin lopputuloksiin pääsemisessä. Tällöin tiimin jäsenien on paljon helpompaa olla varmempia teoksien hyvydestä

ilman, että se jälkeinpäin aiheuttaisi ristiriitoja. Näin syntyy myös yhteisvastuullisempi tuntemus siitä, mitä on yhdessä tehty.

Yhteisvastuullisuus alkaa rakentua musiikintekijöiden tiimityössä myös silloin, kun tilaajalta tulee toimeksianto, johon liittyy tiettyjä käytäntöjä. Teoksen tekemisestä tiimin jäsenet tekevät yleensä sopimuksen, jossa yhteisesti sovitaan tekijänoikeustulojen jakautumisen tasaisesti jokaisen tekijän kanssa. Tätä yleisesti pyritään noudattamaan ja tiimin jäsenet panostavat tasaisesti myös tekemisen ja osaamisen teoksen syntymiseen (Tolppanen 2012).

Toisin sanoen tiimin jäsenillä on oltava tasaisesti painetta jokaiselle, jotta luovuus pysyisi yllä. Mikäli jäsenillä ei ole tarpeeksi tekemistä tai aikatauluja, joihin tähdätä, saattaa seurauksena olla ideoiden ja motivaation tason lasku. Tällöin työntekijöiden huomio kiinnittyy muihin tehtäviin (Toimiva Tiimi 2005, 65). Kyse on yhteisvastuusta jota johdattelee itsensä johtamisen kautta syntyvä tiimin sisäinen kuri. Katzenbach ja Smith (1998, 75) määrittävät tiimin yhteisvastuussa olevan perimmiltään kyse vilpittömistä lupauksista, joita teemme itsellemme ja muille.

Joskus kuitenkin on syntynyt tilanteita, joissa joku tekijöistä ei ole osallistunut teoksen valmistumiseen samalla määrällä tai pahimmassa tapauksessa ollenkaan. Tekijänoikeuspalkkiot jaetaan kuitenkin alkuperäisen sopimuksen mukaisesti tasan, oli musiikillinen panos mikä tahansa. Tällöin puhutaan niin sanotusta *dead dog* – ilmiöstä. Jatkossa tällainen voi haitata vähemmän osallistuneen jäsenen osallistumisen mahdollisuuksia tiimien toimintaan (Tolppanen 2012; Asikainen 2009).

Tolppanen (2012) näkee avoimuuden olevan musiikintekijöiden tiimityössä ehdoton vaatimus. Jokaisen on voitava tuoda omia ideoitaan esille, ottamalla kuitenkin myös muut tiimissä olevat huomioon. Tolppasen (2012) mukaan ”sosiaaliset taidot ovat avainasemassa, jos haluaa co-write-malliseen musiikintekoon lähteä mukaan.” Usein tiimit rakentavat kyselyn (2012) mukaan lopputulosta yhteisvastuullisten päätösten mukaan. On näin ollen tärkeää luottaa toisiin tiimissä oleviin jäseniin, sekä pystyä antamaan kriittistäkin palautetta suoraan mutta rakentavasti. Toisin sanoen,

harmonian musiikintekijöiden välillä on oltava saumatonta yltääkseen huippusuorituksiin. Rakennetun tiimin jäsenien on hyvä oppia tuntemaan toisensa ennen kirjoitussessioita mahdollisimman hyvin sekä oppia toistensa persoonallisuuksista mahdollisimman paljon. Näin lopputulos on usein paras mahdollinen (Austin ym. 2010, 217).

Hyvä lopputulos vaatii sille parhaiten sopivat toimintamallit. Kommunikaation osalta paras vaihtoehto on fyysinen kokoontuminen, jossa jäsenet ja heidän välisensä vuorovaikutus on koko ajan läsnä. Kyselyn (Kysely musiikintekijöille 2012) avoimissa vastauksissa ilmeni, että tällöin on kuitenkin muistettava musiikin tekemisen olevan erittäin luova tilanne, joten joskus ”taianomainenkin” hetki saattaa mennä ohi jos joku lyttää toisen idean. Joidenkin tiimien toiminnassa koetaan erilaiset ongelmatilanteet haasteina, ja ne selviävät ottamalla aikaa ja kommunikoimalla jäsenten kesken rakentavasti. Tiimin jäsen voi olla ideastaan hyvinkin varma, mutta ei saa muilta tiimin jäseniltä vastakaikua. Tiimin jäsenten on pystyttävä myös luopumaan joistain asioista antaakseen tilaa muille tiimin jäsenille.

Halavatun Pappojen levyä (2011) tehtäessä mukana oli teoksia, joiden olemassa olosta ei oltu missään vaiheessa varmoja. Kaikki jäsenet eivät nähneet teoksissa täyttää potentiaalia. Teoksia sävellettiin ja sovitettiin läpi ilman, että ne olisi saanut mitään todellista koukkua missään vaiheessa. Mielipiteeksi muodostui joidenkin jäsenien kohdalla, että teoksia ei julkaistaisi. Loppujen lopuksi päätettiin kunnioittaa ajatusta julkaisusta, vaikka se ei missään kohtaa ollut kaikkien jäsenien mieleinen ratkaisu.

Teoksen epäonnistumisen syitä olivat seuraavat:

- Köyhä melodia
- Teksti ei puhuttele, eikä sisällä koukkuja
- Sovitus on heikko ja liian keskeneräinen
- Ratkaisevien kohtien tekemisessä käytettiin fyysisen kokoontumisen sijaan verkkoa.

Tästä ketjusta syntyi tila, joka ei sytyttänyt kunnollista flow -tilaa koko levytysprosessin aikana. Yksi epäonnistunut teos saattoi aiheuttaa niin sanotun riman alentamisen laadussa, eikä itsensä ylittämien tunnetta syntynyt. Perato-periaatteen mukaan 20 prosenttia syistä aiheuttaa 80 prosenttia seurauksista. Koivulahden (2012) mukaan hyvän kommunikoinnin ja rehellisten ilmausten puute johtaa tilanteeseen, jossa osa tiimin jäsenistä ei haluaisi olla yhteisvastuullinen kaikista lopullisista päätöksistä.

Koivulahden (2012) kokemuksen mukaan joitain erittäin oleellisia asioita saattaa jäädä toteuttamatta, mikäli tiimin jäsenet työskentelevät omissa paikoissaan ja lähettävät toisilleen tiedostoja verkon yli. Säveltäjä saattaa lähettää tekstintekijälle lähes lopullisessa muodossa olevan teoksen, jossa on paljon elementtejä joita toinen osapuoli ei näe tekstiään tukevana osana. Näin syntyy paljon turhaa työtä ja pahimmillaan se saattaa jättää yhteistyön jatkossa kokonaan pois. Lisäksi verkon yli toimimisessa on riskinsä siinä, että syntyy luottamuspulaa ja näkemyseroja joihin ei voida reagoida riittävän nopeasti.

Luottamuksen syntyyn virtuaalisissa työryhmissä ja tiimeissä auttaa esimerkiksi se, että jäsenet saadaan määrittelemään, mitä luottamus heidän mielestään tarkoittaa. Esimerkiksi joillekin se saattaa tarkoittaa, että jos lähettää sähköpostin ja pyytää jotain välittömästi, toinen tekee kaikkensa kyetäkseen vastaamaan kolmen tunnin kuluessa tai kertoo, jos ei pysty näin tekemään ja miksi (Toimiva Tiimi 2005, 126).

Toisaalta luottamuksen rakentamista musiikinteossa kuvaa myös se, että esimerkiksi Isoahon (2013) haastattelema muusikko Aki-Wille Yrjänä (2013) kertoo, että CMX -yhtyeen tämänhetkinen rumpali soittaa heidän viimeisimmällä levyllään, sekä seuraavan kevään ja kesän esiintymiset. Tämän jälkeen he katsovat tilannetta uudestaan. ”On selvää, ettei lähes kolmekymmentä vuotta toimineeseen työryhmään kävellä sisään tuosta vain, vaikka kysymyksessä onkin loistava soittaja.” (Isoaho 2013.)

Kun toimintamallina on kokoontua fyysisesti, se nopeuttaa sekä rikastaa toimintaa ja saa tiimin jäsenet olemaan luovempia myös ideoiden tarjoamisessa. Heikkilä (2002)

toteaa, jäsenet ovat sekä motivoituneita vaikuttamaan toisiinsa, että vastaanottamaan toistensa vaikuttamisyrityksille. Tiimin jäsenet ”myyvät” toisilleen ideoita, informaatiota ja näkökulmia. Kyselyssä (Kysely musiikintekijöille 2012) ilmeni, että joissain tiimeissä saatiin jopa aikaiseksi dialogin kaltaista kommunikointia, jossa koettiin syvä vuorovaikutuksen tunnelma. Heikkilä ja Heikkilä (2000, 145–146) kuvaavat dialogin ydinosamaisalueisiin kuuluvat seuraavat asiat:

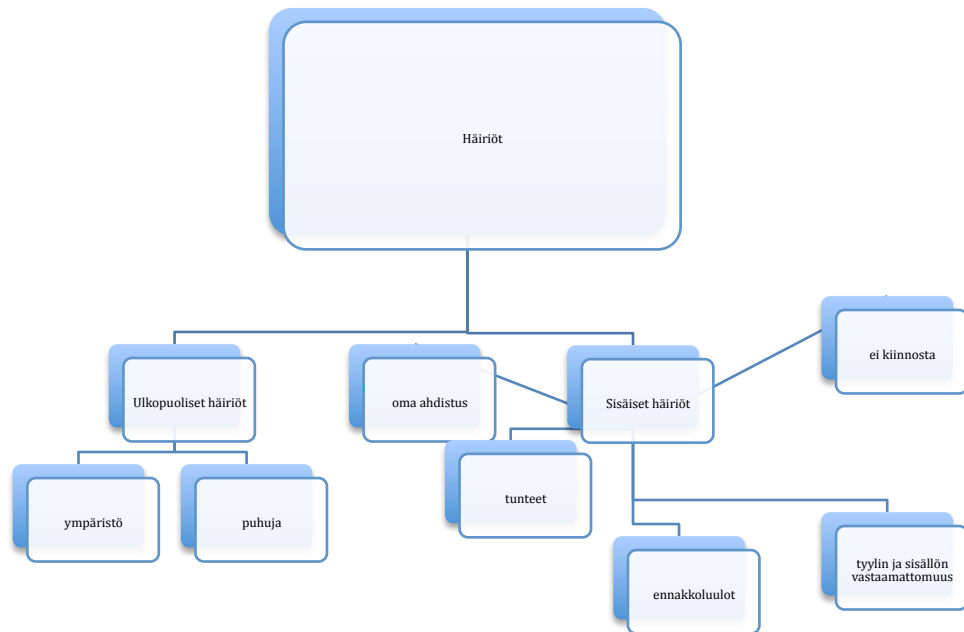
- Kuunteleminen
- Avoimuuden sietäminen
- Omalla äänellä oman ajattelun ilmaiseminen.

Musiikin tekemisessä tehokas kommunikaatio on tärkeää, mutta koska suurin osa tehtävistä rakentuu toimeksiantojen mukaan, pitää tällöin toiminnan olla myös tehokasta ja tuloksellista. Tämä yhdistelmä on haastava ja tiimit ovat usein alttiita erilaisille häiriöille, joita ovat sisäiset ja ulkopuoliset häiriöt (ks. kuvio 8). Kyselyn (Kysely musiikintekijöille 2012) mukaan jäsenien keskinäinen tuntemus ja tiimien koko auttaa kommunikaation syntymisessä paljon. Joissain tapauksissa kommunikaatio voi tilapäisesti häiriintyä pahasti, jos jonkun jäsenen toimintamalleja ei tiedetä. Jäsenellä voi olla joitain ennakkokäsityksiä tai asenteita toiminnasta, jolloin puhumme Heikkilän (2002, 181) määrittelemistä *sisäisistä häiriöistä*, joka lisää myös luottamuspulaa tiimin jäsenten välillä.

Sisäisillä häiriöillä tarkoitetaan keskenään kommunikoivien osapuolien omiin tunnetiloihin ja asenteisiin liittyviä tekijöitä, joista esimerkkeinä ovat vahvat asenne- ja tunnelukkiumat, hermostuneisuus ja etukäteen tuomitseminen tai se, että viestin lähettäjä kertoo vain muutaman epäolennaisen seikan ja panttaa olennaista tietoa, tilanne ei kiinnosta, arvotetaan tyylliseikkoja varsinaisen asiasisällön edelle ja pidetään yllä vahvoja ennakkoasenteita. Sujuva kommunikaatio on tiimityöskentelyn elinehto. (Heikkilä 2002, 181–182).

Tolppasen (2012) kertoo että esimerkiksi pienet oven availut, kuten vessassa ravaaminen tai esimerkiksi kännykän äänet häiritsevät luovaa prosessia paljon. Toistuvasti nämä aiheuttavat häiriöitä luovuusprosessissa. Koska musiikintekijöiden

tiimit tavoittelevat flow -tilaa muistuttavaa muotoa tekemiseen, ei liikoja häiriötekijöitä kaivata niin ympäristöltä kuin tiimin jäseniltäkään. Tällöin voidaan puhua Heikkilän (2002, 181) määrittelemistä *ulkopuolisista häiriöistä*.

KUVIO 8. Kommunikaatioprosessin häiriötekijät (Heikkilä 2002, s. 181)

Tiimien jäsenet ovat kuitenkin usein ammattilaisia, jotka pystyvät sulkemaan muun maailman häiriöt ympäriltään sekä syventymään prosessiin. Ammattimaisuuden ja kokemuksen kautta saadaan kommunikaatiossa rakentavia konflikteja aikaiseksi. Voidaan puhua niin sanotusta luovasta konfliktista, jossa tietoisesti haetaan esille muita vaihtoehtoja tehtävän musiikin eri rakenteisiin. Liian samanhenkiset tekijät taas eivät näin ollen pääse täyttämään toisiaan ja tekeminen voi muodostua liikaa selkään taputteluksi ideoiden ollessa liiankin samankaltaisia keskenään. Tiimi voi ikään kuin sokeutua tekemisestään (Kysely musiikintekijöille 2012; Tolppanen 2012).

Carterin (1990, 90) mukaan on tärkeää, että kaikki ovat työstämässä samaa teosta. Toimiva yhteistyö vaatii, että kaikki tekijät ovat edes jossain määrin samoilla linjoilla siitä, mitä ollaan tekemässä. Musiikintekijöiden tiimityössä on olennaisen tärkeää,

että on sosiaalisesti soveltuva työhön. Toiminnassa ei voi olla mukana, ellei ole avoin (Tolppanen 2012).

Koivuranta (2012) kertoo haastattelussaan musiikintekijä Mikko Tammisen olevan sosiaalinen ja puhelias, joka tuntuu levittävän ympärilleen hyvää fiilistä. Rennosta ja avoimesta asenteesta on pelkästään hyötyä, kun teoksia tehtaillaan tiimityönä. Toimivassa tiimissä ei ole kyse soittotaidosta tai yhtenäisestä näkemyksestä, vaan siitä, että alati muuttuvassa vuorovaikutussuhteiden viidakossa ihmiset osaavat asettua niihin merkittäviin rooleihin mitä vuorovaikutus vaatii (Muusikoiden.net 2012).

Kommunikaation määrä ja laatu ovat olennaisia ryhmän ja tiimin toisistaan erottavia tekijöitä. Tavalliselta työryhmältä ei vaadita kovinkaan vireää keskustelua ja ajatusten vaihtoa, tosin niitä pidettäisiin suotavina. Tiimit tarvitsevat pitemmälle kehittyneitä ja monimutkaisempia kommunikaatorakenteita kuin ryhmät, koska tiimien tarve informaation vaihtamiseen, ryhmäpäättöksentekoon, avoimuuden kehittämiseen ja suhteiden luomiseen on yleensä suurempi kuin ryhmien (Heikkilä 2002, 19). Goldmarcher (2011) kertoo, että tiimin jäsenien välisiä ehdotuksia teokseen ei saisi kritisoida liikaa. Tämä voi olla ilmapiiirin tappaja.

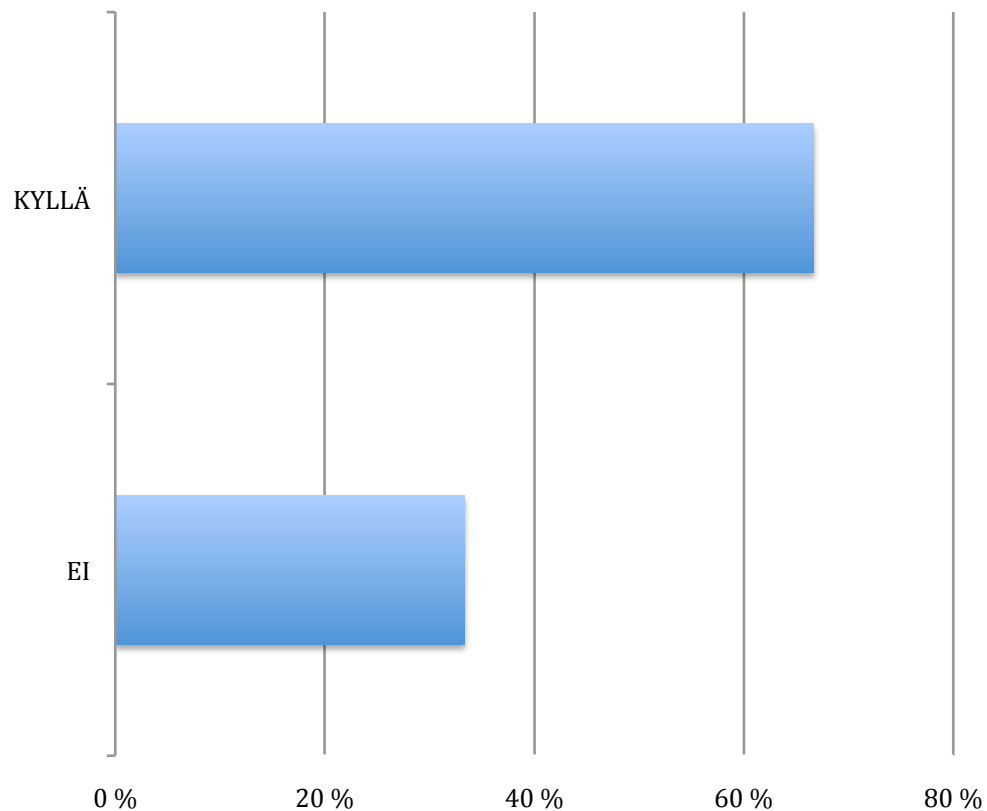
5.3 Päämääriä ja tavoitteita

Päämäärät rakentuvat musiikintekijätiimeille useasta eri asiasta. Yksi keskeinen päämäärä on hyvä teos, mutta usein myös päämääräksi tekijät listaavat oman osuutensa tai ydinosuutensa ammattimaisen ja mahdollisimman laadukkaan tekemisen. Tässä tapauksessa voidaan puhua pienemmistä tavoitteista, jotka ovat osa päämäärää (Tolppanen 2012; Koivulahti 2012; Kysely musiikintekijöille 2012).

Katzenbach ja Smith (1998, 70) toteavat, että tiimin laajemmat päämäärät kehkeytyvät jatkuvasta yksityiskohtaisten suoritustavoitteiden toteuttamispyrkimyksestä. Kyselyn (Kysely musiikintekijöille 2012) mukaan päämäärä on syntynyt yli puolelle tiimeistä (ks. taulukko 6).

TAULUKKO 6. Päämäärän muodostuminen tiimien toiminnalle (Kysely Musiikintekijöille 2012).

N=16

Päämääränä musiikintekijöiden tiimeillä on yksinkertaisesti tehdä mahdollisimman hyvä tilattu teos asiakkaalle. Hyvän teoksen määrittely sinänsä on Tolppasen (2012) mukaan haasteellista, koska teos voi olla hyvä toisen mielestä toisen ollessa täysin päinvastaista mieltä. Joskus tiimit saattavat sokeutua tilauksesta annettuun briiffiin liiaksi ja tällöin työskentelyprosessi voi hidastua. Usein tiimit huomaavat tilanteen nopeasti ja aloittavat tavallaan avoimin mielen alusta ja tällöin tulos voi syntyä yllättävänkin nopeasti. Kun hyvää teosta määritellään, siinä voi olla jokin tietty rytmikka, melodia tai jokin uusi näkökulma tekstissä. Näiden asioiden ratkaiseminen on usein nopeampaa verrattuna yksittäisen tekijän työtahtiin.

Tolppanen (2012) toteaa, että ennen kuin teoksesta kuitenkaan tulee hitti, se kulkee usean eri suodattimen läpi, joka määrittää sen potentiaalin hitiksi. Suodattimena toimii tilauksen jälkeen itse tilaaja, kustantaja, levy-yhtiö, sen johtaja, artistin manageri tai esimerkiksi artisti itse. Tämän jälkeen ovat vielä radiokanavat ja niiden musiikkipäälliköt, sekä tietysti vielä kuulijat ja kuluttajat. Tässä suhteessa tiimitoiminnan merkitys musiikintekijöille on tärkeää, koska näin saadaan huomioitua mahdollisimman paljon eri näkökulmia ja niitä asioita, mitkä teoksen ominaisuudet voisi palvella jokaista eri suodatinta. Kun tilaaja esittää toiveen teoksesta, saattaa tekijätiimillä olla erilainen näkemys teoksesta kuin tilaajalla. Toisaalta teos voi olla sopivampi toiselle artistille.

Päämääränä tekijöillä on myös tehdä oma vastuualueensa mahdollisimman hyvin ja sovitun yhteisen päämäärän mukaisesti. Esimerkiksi tilatun teoksen sisällöllinen vastuu jakautuu osin päällekkäin siinä mielessä, että jokainen pystyy sisäistämään päämäärän. Näin päämäärä rakentuu kahdelle eri tasolle: teoksen sisältö mahdollisimman hyväksi käyttämällä omia ominaisuuksiaan mahdollisimman hyvin tiimin ja teoksen edellyttämällä tavalla (Kysely musiikintekijöille 2012).

6 TULOKSET

Tässä luvussa tuodaan esille ne asiat, jotka tutkimuksen perusteella ovat musiikintekijöiden tiimityössä huipputiimin elementit ja toimintamallit. Tuloksissa esitellään huipputiimin paras koko ja taidot sekä ominaisuudet, joita se tarvitsee.

6.1 Musiikintekijöiden huipputiimi

Opinnäytetyön tavoitteena on ottaa selvää siitä, mitkä tekijät ovat musiikintekijöiden huipputiimin edellytyksiä. Vertailukohtana ovat johtopäätökset, Tiimiakatemian opiskelumalli, kokemus alalta sekä tiimiteoriat. Varsinaisesti yhtä ainoaa ja oikeaa tapaa tehdä tiimityönä musiikillisesti ja kaupallisesti menestyvä teos ei välttämättä

ole olemassakaan. Varsinainen tiimityö musiikinalalla on tutkimuksen mukaan jonkin verran vaihtelevaa ja osassa toimintaa voidaan puhua enemmän ryhmätyöstä, kuin tiimityöstä. Usein tiimit ovat Skytän (2000, 59) määrittelemien mukaisia projekti- tai ad hoc -tiimejä, jotka ovat puhtaasti asiakaslähtöisiä.

Tutkimuksen perusteella parhaimpiin tuloksiin päästään silloin, kun toiminta on konkreettista yhdessä tekemistä, eli tiimi pystyy fyysisesti kokoontumaan ja on syvässä vuorovaikutuksessa jäsenten välillä kommunikoiden dialogin avulla. Tämä johtaa myös siihen, että tiimillä on vuorovaikutteinen tekeminen ja mahdollisuus rakentaviin ristiriitoihin. Toisaalta ennaltaehkäiseviin väärinkäsityksiin on mahdollisuus reagoida. Lisäksi tiimin jäsenten ammattitaito on korkealla tasolla ja toimintojen ominaisuudet tukevat lähes saumattomasti toinen toisiaan. Jäsenien on oltava myös sopivasti erilaisia ajattelultaan mahdollisimman laajojen näkökulmien hahmottamiseksi. Ajattelun tulee samalla olla kuitenkin samaa kieltä puhuvaa. Lisäksi sopivan pienet ryhmäkoot ovat tärkeitä siksi, että tekeminen jakautuu sopivasti ja toiminta on dynaamista sekä on kaupallisesti kannattavaa. Näin ollen myös jäsenten pienien tavoitteiden ja sitä kautta päämäärien hallinta on helpompaa.

Katzenbach ja Smith (1998, 123) toteavat, että todelliset tiimit yltävät aina parempiin suorituksiin kuin samassa tilanteessa ja samojen haasteiden edessä olevat yksilöt. Kaiken kaikkiaan tekijöiden on opittava luottamaan prosessiin, josta teos lopulta syntyy. Esimerkiksi Isoahon (2013) haastattelema muusikko Aki-Wille Yrjänä (2013) kertoo, että CMX -yhtyeen viimeisimmän levyn prosessi ei ollut helppo ja vaivaton. Tie alkoi ratkaisevasti mutkistua, kun Yrjänä esitteli ensimmäisiä demoideoitaan orkesterin kitaristeille. Kaksikko ei osoittanut innostumisen merkkejä. Huipputiimissä onkin oleellista saada toistuvasti innostuminen pysymään yllä. Se mistä se syntyy, on pystyä auttamaan ja tukemaan toinen toisiaan mahdollisimman paljon.

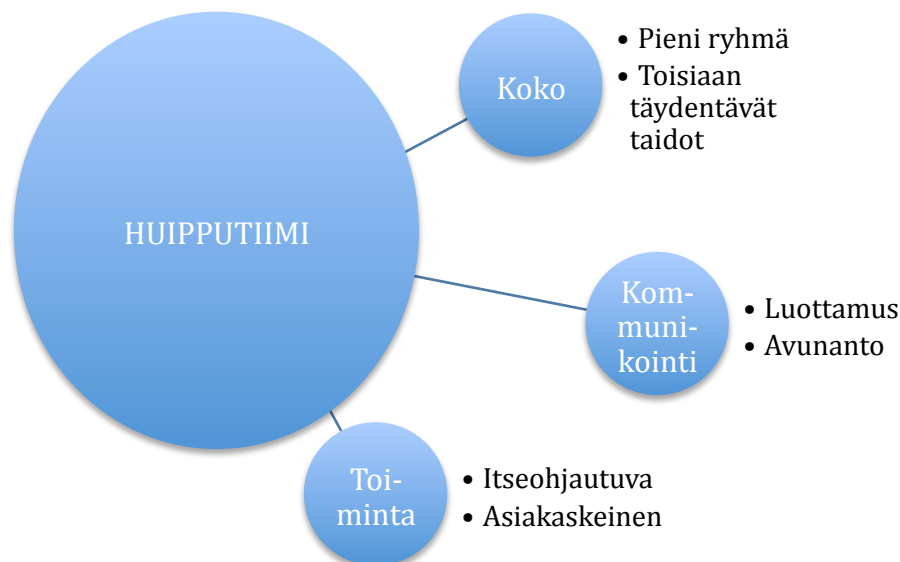
Musiikintekijöiden tiimien keskinäisessä kommunikoinnissa nousevat kyselyn (2012) perusteella esille seuraavat huipputiimin toimintaa kuvaavat asiat:

- Jäsenet kykenevät ilmaisemaan näkemyksensä rakentavassa mielessä
- Jäsenet kykenevät ottamaan myös negatiivisen palautteen vastaan rakentavasti

- Jos jokin asia teoksessa ei toimi, tiimi pyrkii yhdessä etsimään ratkaisua
- Toiminta on avointa ja teoksen kanssa tehdään rohkeasti erilaisia kokeiluja
- Tärkeintä on lopputulos eikä se, kenellä on tekoprosessin aikana ollut eniten ”sananvaltaa”.

6.2 Musiikintekijöiden huipputiimin peruselementit

Musiikintekijöiden tiimityön huippumuodon voidaan tutkimuksen mukaan määritellä kolmesta eri kokonaisuudesta seuraavin peruselementein (ks. kuvio 9). Elementtejä ovat koko, kommunikointi ja toiminta. Opinnäytetyössä päädyttiin määrittelemään musiikintekijöiden huipputiimi seuraavanlaiseksi: *Musiikintekijöiden huipputiimi on pieni ammattitaitoinen ryhmä ihmisiä, joka avoimella kommunikaatiolla toisiinsa luottaen ja toisiaan auttaen hyödyntää toisiaan täydentäviä taitoja ja itseohjautuvasti toimii asiakaskeksien ajattelun mukaisesti.*

KUVIO 9. Musiikintekijöiden huipputiimin peruselementit

Peruselementtien ollessa kunnossa on tutkimuksen mukaan tiimityöstä ollut ehdottomasti hyötyä myös siksi, että tehtävien teosten laatu on parantunut ja

teoksien valmistuminen on nopeutunut useissa tapauksissa verraten yksittäisiin lauluntekijöihin. Samalla myös toiminnan kautta tekijät ovat oppineet toisiltaan paljon ja näin saaneet kehitettyä omaa ammattitaitoaan.

Tiimityön kautta teoksiin saatetaan saada aikaiseksi joko melodiaan, tekstiin tai sovitukseen sellaista perspektiiviä, jota muuten ei välttämättä syntyisi. Toisaalta voi olla, että jokin tekijä on hyvinkin osaava monella eri teoksen osa-alueella ja pystyisi tekemään teoksen yksin. Mutta kun tiimin jäsenet tuovat oman osaamisensa mukaan, saattaa muiden tiimin jäsenien ajattelu omasta tekemisestään mennä hyvällä tavalla aivan odottamattomaan suuntaan. Aina kyseessä ei ole laatuero, vaan se voi olla jotain muuta lisäarvoa tuottavaa (Koivulahti 2012).

Musiikintekijöiden tiimityössä korostuvat monet tärkeät tiimityötä noudattavat elementit, kuten pieni määrä ihmisiä ja toisiaan täydentävät taidot. Tiimit ovat sitoutuneita tekemään tilatun teoksen, tulipa toimeksianto mistä tahansa. Lisäksi ne ovat yhdessä vastuussa siitä, mitä ovat saaneet aikaiseksi. Tiimeillä on selkeä vastuualue, jonka se myös osaa ottaa. Lähes kaikki tiimit toimivat toimeksiantojen jälkeen itsenäisesti ja itseohjautuvasti, jolloin myös kaikki päätäntävalta pysyi niillä.

Poikkeuksen toimintaan tekee se, että jäsenet ovat fyysisesti erillään, jolloin vuorovaikutus kärsii eikä haluttuun lopputulokseen päästä. Nämä ryhmät täyttävät enemmänkin työryhmän ominaisuudet, vaikka niillä onkin selkeät tavoitteet. Tiimityötä varten tarvittava sitoutuminen tekemiseen ei kuitenkaan välttämättä täyty. Tämä ilmenee ryhmien kokoontumisvaikeuksina, joka viittaa siihen että ryhmän jäsenillä ei välttämättä ole todellista halua tehdä yhdessä tai he eivät näe siinä varsinaista hyötyä.

7 POHDINTA

Työ alkoi syksyllä 2012 Teoston käynnistämästä MusaPumppu -hankkeesta, jossa haetaan järjestäytyneempää toimintaa musiikin toimialalle ja tiimityön ollessa sen ytimessä. Samassa yhteydessä musiikin tekemisen tiimityöstä oli alettu uutisoida entistä kiivaammin niin Teoston kuin medioidenkin toimesta.

Koska opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää musiikintekijöiden huipputiimin elementit ja toimintamalli, työn toteutusta varten pyrittiin tekemään mahdollisimman monipuoliset haastattelut ja kyselyt sekä löytämään aihetta parhaiten tukeva kirjallisuus. Materiaalin keräämisessä oli tavoitteena saada tietoa ihmisiltä, joilla oli pidemmän aikavälin kokemusta tiimityönä toteutetusta musiikin tekemisestä. Kuten Asikainen (2009) kertoo, Suomessa ammatikseen tekeviä musiikintekijöitä tiimeissä ei ole paljoa. Silti he täyttävät suuren osan radioaalloista kaupallisen musiikin sektorilla. Mutta kuten Teosto (2012) uutisoi tiimityön kasvavasta osuudesta musiikin tekemisessä, oli tarpeellista ottaa tutkimukseen mukaan yleisempää näkemystä siitä, miten tiimityö musiikin tekemisessä toteutuu. Tätä varten tehtiin kysely.

Kyselyn kautta saadut vastaukset verrattuna haastatteluihin olivat useilta osin keskenään samankaltaisia. Jotkut vastaukset tosin olivat hieman erillään linjasta, mikä teki työstä haastavamman ja asettaa tutkimustulosten siirrettävyyden kaikille musiikintekijöiden tiimeille. Työssä on mainittu, että kyseessä on luovan alan työ ja joskus täydellinen hitti voi syntyä jopa puolivahingossa ilman huipputiimiä. Näin ollen työn *reliabiliteetti* tulosten pysyvyydestä uudessa tutkimuksessa saattaisi saada toisenlaisen tuloksen. Täydellistä sääntöä musiikintekijöiden huipputiimin ominaisuuksista ei voida täysin asettaa tiimien käytäntöihin. Työssä on pyritty rakentamaan huipputiimin elementit ja ominaisuudet musiikintekijöistä, jotka toimivat tiimeissä. Työssä tutkittiin heidän käyttäytymistään tiimeissä. Amatillisen osaamisen tutkiminen työssä oli pienemmällä huomiolla. Toisaalta tekijöiden tulokset ja menestyminen maailmalla puhuvat puolestaan. Työn *validiteettiä*

tarkasteltaessa, kun huipputiimin elementtejä ja ominaisuuksia etsitään, tutkittiin oikeita asioita niihin soveltuvin menetelmin.

Musiikintekijätiimien useilla jäsenillä on yrityskokemusta, koska toistaiseksi puhtaasti palkkatyönä toimintaa on vaikeaa, ellei mahdotonta harjoittaa elinkeinona Suomessa. Huipputiimin ominaisuuksien oppiminen ja käytäntöön vieminen saattaisi jatkossa herättää ajatuksia alkaa rakentamaan jäsenien yhteistä yritystoimintaa. Tästä syystä jatkotutkimuksena toimintatutkimus tiimityön kehittämisestä voisi tulla kysymykseen.

Olisi hienoa nähdä, jos musiikintekijöiden tiimityöstä saataisiin vielä enemmän järjestäytynyttä toimintaa, kuin mitä se tällä hetkellä on. Mihin se sitten voisi johtaa? Ainakin uskoisin sen johtavan uusiin musiikin alan työmahdollisuuksiin, koska Suomessa taiteenaloilla työllistymistä on aina pidetty hankalana. Työmahdollisuuksien kautta voisi saada myös kuntia yhä enemmän mukaan miettimään, kuinka musiikin tekemistä saisi vietyä yhä syvemmälle myös peruskoulujen opetuksessa. Mitä aiemmin kipinää voisi antaa, sen varmemmin saisimme tulevaisuudessa esiin menestyviä tekijöitä.

Suomessa on toki menestyviä musiikintekijöitä ollut aina ilman tiimejäkin. Mutta kansainvälistä huomiota ei ole aiemmin onnistuttu saamaan. Saarelan (2013, 16) mukaan Nieminen (2013) jopa kritisoi musiikintekijöiden tiimityötä ammattitaidon puutteen korvaajana. Itse en usko tämän mallin tulevan olemaan koskaan varsinainen muoti-ilmiö alalla, vaan pikemminkin jatkuvasti kehittyvä työmuoto.

Musiikissa on usein todettu, että yhtä ainoaa oikeaa tapaa tehdä teoksia ei ole olemassakaan. Silti kaupalliset mittarit ovat olemassa ja musiikista on tullut enemmän kulutustavaraa, mitä se on aiemmin ollut. Tässä valossa tiimityön kautta saadut hyödyt niin laadullisesti kuin tehokkuuden kautta ovat selvästi nähtävissä ja kuultavissa. Näkisin hyvin mielelläni myös sen, että tiimit itsessään alkaisivat rakentaa tiimimuotoista liiketoimintaa omana itsenään, jolloin niitä voisi alkaa kutsumaan esimerkiksi tiimiyrityksiksi. Se myös auttaisi tekijöitä enemmän

verkostoitumaan ja kehittämään ammattitaitoaan, hankkimaan asiakkuuksia sekä sitoutumaan työhön entistä paremmin. Nykyään myös jo huipulla olevat artistit ja varsinkin nousua tekevät artistit hakevat säännöllisesti itselleen tiimejä saadakseen uransa parempaan nousuun, joka edellyttää tietysti parempaa sisältöä esitettäviin ja levytettäviin teoksiin. Tiimityön kautta tämä on mahdollista, kun oikea ryhmä löytyy.

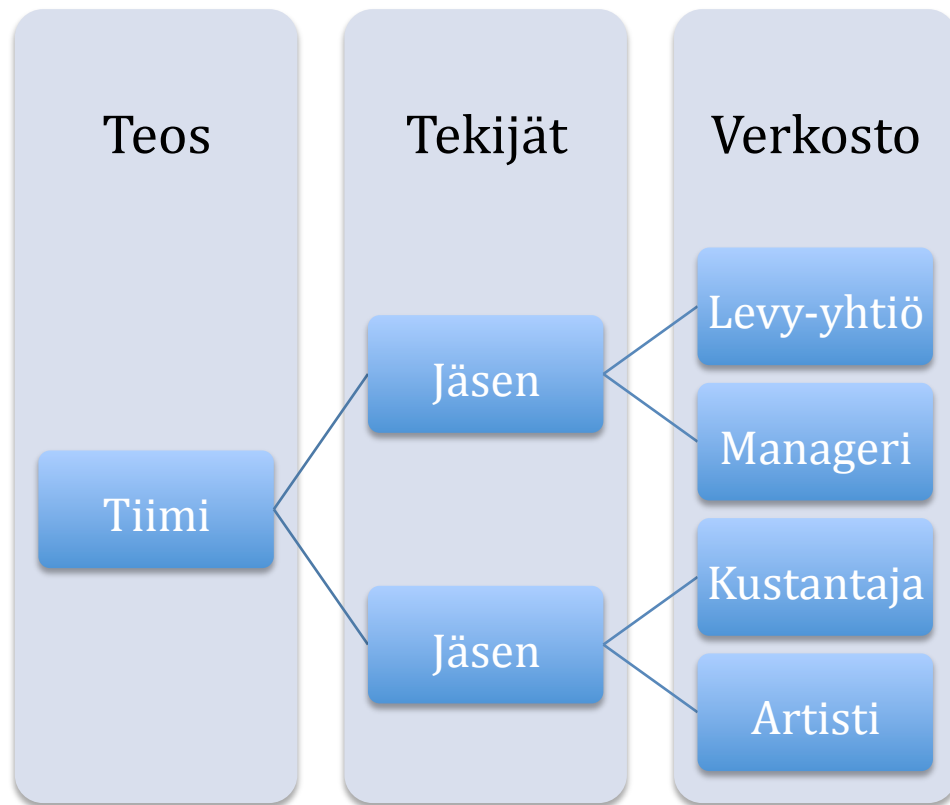
Toisaalta musiikin tekeminen ammattina on Suomessa ilman mitään esikuvaa vielä tässä vaiheessa hankalaa, joskin koko ajan aukeaa uusia mahdollisuuksia. Hinkkalan (2012) mukaan Tuomainen (2012) kertoo, että musiikintekijältä odotetaan tiettyä musiikki- ja tuottamisosaamisen tasoa, jotta yleensäkin voi olla pelissä kansainvälisillä kilpailukentillä. Tuomainen näkee teosviennin mieluummin biisintekijän vientinä kuin pelkkänä biisivientinä. Hän kertoo, että mielikuva hyvästä tyylistä, joka voisi sopia johonkin tiettyyn tuotantotiimiin, jää mieleen. Tuomainen myös jatkaa, että teosvienti ei ole Suomessa ollut ammatti, eikä sitä ole noteerattu edes mahdollisuudeksi.

Tiimityöstä on ollut hyötyä myös verkostojen rakentamisen kannalta. Tilanne on ollut hyvä siis luovan puolen kannalta, mutta myös bisnespuolen kannalta. Tolppanen (2012) mainitsee, että he eivät kutsuneet tekijöitä Pohjois-Amerikasta biisintekoleirille vain siksi, että he ovat hyviä. Toinen hyvä syy kutsua heidät oli tietää näiden tekijöiden verkostot. Verkostojen kautta voi onnistua saamaan suomalaisia musiikintekijöitä uusille markkinoille.

Koivulahden (2012) mukaan artisti pystyy tiimien ja verkostojen avulla tarjoamaan jotain sellaista sisältöä, mitä ei välttämättä normaalisti pystyisi. Jos artisti tekee teoksen yksin, hän saa siitä 100 %:n tekijänoikeustulon. Jos artisti haluaa jakaa osuuden tiimin kanssa, hän saa tiimien jäseniltä verkoston, joka auttaa teoksen etenemismahdollisuuksia.

Ammattimaisten tiimien jäsenten verkostoihin kuuluu muiden musiikintekijöiden lisäksi paljon levy-yhtiöiden, kustantajien, managereiden, artistien ja bändien edustajia niin kotimaan kentällä kuin kansainvälisestikin. Tämä auttaa teoksen myyntiä. Näin ollen kaavio parhaiten hyödynnetystä tiimipotentialista

musiikintekijöiden keskuudessa menee seuraavan kuvion (ks. kuvio 10) mukaan silloin, kun teoksella ei ole varsinaista tilaajaa.

KUVIO 10. Tiimin verkostojen hyödyntäminen teoksen etenemisessä

Toisaalta Heikkilän (2010) mukaan Kallonen (2010) toteaa, että alalla ei etsitä aina hyviä teoksia, vaan sopivia teoksia. Musiikin tekijän pitää löytää verkostot ja tehdä itsensä tunnetuksi siinä verkostossa.

Co-writing-malli voisi toimia myös artistien ja kuluttajien yhteensovittamisena. Musiikin tekeminen on tällä hetkellä kahdella eri kentällä: tekijät ja kuluttajat. Hieman kevyemmin ajateltuna, entäpä jos musiikintekijät osallistaisivat nykyisien viestintämahdollisuuksien kautta kuluttajia teoksien tekoon, jolloin yhteistuotannollinen tekotapa nousisi uudelle tasolle. Joitain pieniä esimerkkejä tällaisesta on olemassa, mutta olisiko tässä kenties uudenlaisen, rajoja rikkovan innovaation paikka?

LÄHTEET

Aho, M & Kärjä, A-V Toim. 2007. Populäärimusiikin tutkimus. Tampere: Vastapaino.

Asikainen, R. 2009. Risto Asikainen: Hired gun – Palkkasäveltäjän päiväkirja. Rytmi lehden verkkojulkaisu 15.10.2009. Viitattu 10.1.2013.

<http://www.rytmi.com/kolumnit/risto-asikainen-hired-gun-palkkasaveltajan-paivakirja/>

Austin, D, Peterik, J & Lynn, C. 2010. Songwriting for dummies. Indianapolis, Indiana: Wiley Publishing, Inc.

Carter, W. 1990. The Songwriter's guide to collaboration. London; New york: Omnibus press: Book sales.

Casal, S. 2012. Jukka Immonen: "Kakka ei pääse pöydälle asti". Yle Musiikki 17.10.2012. Viitattu 9.1.2012. <http://yle.fi/musiikki/taustapirut/jukka-immonen-kakka-ei-paase-poydalle-asti>

Goldmarcher, C. 2011. The Dos and Don'ts of Co-Writing. Broadcast Music Inc 28.6.2011. Viitattu 9.1.2013.

http://www.bmi.com/news/entry/the_dos_and_donts_of_co-writing

Heikkilä, J & Heikkilä, K 2000. Dialogi – Avain innovatiivisuuteen. Porvoo; Helsinki: WSOY.

Heikkilä, K 2002. Tiimit – avain uuden luomiseen, Jyväskylä: Gummerus.

Heikkilä, M. n.d. Miksi mun hittibiisi ei kelpaa. Elvis Ry verkkojulkaisu. Viitattu 3.3.2013.

http://www.elvisry.fi/index.php?option=com_content&view=article&id=690&Itemid=211

Hilander, M-A. 1996. Lauluntekijän työprosessi, Pro gradu –tutkielma. Helsinki: Sibelius-Akatemia.

Hinkkala, E. 2012. Kyse on ihmisestä – biisiviennissäkin. Selvis 4/2012 verkkojulkaisu. Viitattu 3.3.2013.

http://www.elvisry.fi/index.php?option=com_content&view=article&id=1062%3Abiisivienti&catid=146&Itemid=83

Isoaho, T. 2013. Rockvaihte päällä. Keski-suomalainen 22.2.2013, 15.

Kananen, J 2010. Opinnäytetyön kirjoittamisen käytännön opas. Juvenes Print.

Katzenbach, J R. & Smith, D K. 1998. Tiimit ja tuloksekas yritys. 5. Uud. Porvoo: WSOY.

Koivulahti, S. 2012. Sanoittaja, A&R Manageri. Jyväskylä. Haastattelu Skypellä 3.12.2012.

Koivuranta, R. Autotallista hittejä maailmalle. Helsingin Sanomat 29.11.2012, C1.

Markkinointi & Mainonta. Teosto starttaa syksyllä musiikintekijöiden menestystyöpajat. n.d. Artikkelin Markkinointi & Mainonnan sivuilla 17.7.2012. Viitattu 9.1.2013.

<http://www.marmai.fi/uutiset/teosto+starttaa+syksyllä+musiikintekijöiden+menestystyöpajat/a2144993>

Muusikoiden.net. Musiikintekijöiden tiimityö. 2012. Muusikoiden.net keskustelufoorumi. Viitattu 9.1.2013.

<http://muusikoiden.net/keskustelu/posts.php?c=2&t=213786&o=0>

Mäkelä, J. 2011. Kansainvälisen populärimusiikin historia. Helsinki. Suomen jazz & pop arkisto.

Paananen, K. 2012. Teosto Oy varatoimitusjohtaja. Haastattelu Teosto Oy:n tiloissa. Helsingissä 26.9.2012.

Kivelä, J. 2012. Muusikko. Jyväskylä. Haastattelu 21.2.2013.

Led Zeppelin. 1969. Led Zeppelin I. Atlantic Records.

Rolling Stones. 2005. Bigger Bang. Virgin Records.

Saarela, T. 2013. Esa Nieminen – musiikkia mittatyönä. Riffi 2/2013, 16.

Sarasvuo, J. 2013. Johtajalla olkoon bulldogin lärvi ja särkynyt sydän. Toim. J. Sarasvuo. Esitetty Yle Puheessa 10.2.2013.

http://yle.fi/puhe/ohjelmat/jari_sarasvuo/jari_sarasvuo_5408.html

Skyttä, A 2000. Tiimitys ja sen läpivienti. Keuruu: Otava.

Spik, K-M 2003. Tulokseen tiimityöllä. 1.painos. Helsinki: WSOY.

Verkostot tuottavat hittejä. Teosto Ry. 2012. n.d. Artikkelin Teosto Ry:n sivustolla 17.7.2012. Viitattu 7.12.2012. <http://www.teosto.fi/teosto/uutiset/verkostot-tuottavat-hittejä>

The Beatles. 1966. Revolver. Parlophone.

Toimiva Tiimi 2005. Tulostietoinen johtaja – sarja. Helsinki: Art-Print Oy.

Tolppanen, E. 2012. Elements Music A&R Manageri. Elements Musicin tiloissa Helsingissä. Haastattelu 29.11.2012.

Vedenpää, V. 2012. Suomalaiset biisintekijät valloittavat maailmaa – Stig teki hitin aasialaiselle pop-prinsessalle. Yle uutiset 1.10.2012. Viitattu 2.12.2012. http://yle.fi/uutiset/suomalaiset_biisintekijat_valloittavat_maailmaa_-_stig_teki_hitin_aasialaiselle_pop-prinsessalle/6312226

Vesalainen, S. 2012. Hitit syntyvät ryhmätyönä. YLE uutiset 17.7.2012. Viitattu 1.10.2012.

http://yle.fi/uutiset/hitit_syntyvat_ryhmatyona/6220017

LIITTEET

LIITE 1 DIGIUM -KYSYMYKSET MUSIIKINTEKIJÖIDEN TIIMEILLE

JYVÄSKYLÄN AMMATTIKORKEAKOULU
JAMK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Musiikintekijöiden tiimityö

Kysymys 1

Musiikintekijöiden tiimien kokoja on useita. Minkä kokoisessa tiimissä toimit?

- ☐ 2-3 hengen tiimi
- ☐ 3-5 hengen tiimi
- ☐ 5-8 hengen tiimi
- ☐ yli 10 hengen tiimi

[< Takaisin](#)[Jatka >](#)

11 %

JYVÄSKYLÄN AMMATTIKORKEAKOULU
JAMK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Musiikintekijöiden tiimityö

Kysymys 2

Onnistuuko tiiminne kokoontuminen helposti?

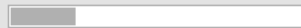
☐ kyllä?

☐ ei?

Jos vastasit kysymykseen "ei", kerro joitain syitä, miksi kokoontuminen ei onnistu?

< Takaisin

Jatka >

22 %

JYVÄSKYLÄN AMMATTIKORKEAKOULU
JAMK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Musiikintekijöiden tiimityö

Kysymys 3

Musiikintekijöiden tiimit koostuvat usein ihmisistä, joilla on toisiaan täydentäviä taitoja. On säveltäjiä, sanoittajia, sovittajia jne. jolloin puhutaan ns. toiminnallisista ja teknisistä taidoista. Onko tiiminne osaaminen monipuolista? Millaista? Vastaa omin sanoin.

Jos huomataan joitain puutteita tiimin osaamisessa, voiko toisiaan täydentäviä tai kokonaan uusia taitoja lisätä tiimiinne?

- ☐ Kyllä
☐ Ei

< Takaisin

Jatka >

33 %

JYVÄSKYLÄN AMMATTIKORKEAKOULU
JAMK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Musiikintekijöiden tiimityö

Kysymys 4

Musiikki on joskus hankala laji. Varsinkin sen tekemisessä syntyy pulmallisia tilanteita. Pystyykö tiiminne nopeisiin ongelmanratkaisuihin musiikin tekemisessä? Miten selvitätte ongelmat?

< Takaisin

Jatka >

44 %

JYVÄSKYLÄN AMMATTIKORKEAKOULU
JAMK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Musiikintekijöiden tiimityö

Kysymys 5

Tiimityössä vuorovaikutus on tärkeässä roolissa. Pystyykö tiiminne kommunikoidaan dialogin tavoin rakentavassa mielessä? Kerro jotain omin sanoin tiiminne jäsenten välisestä kommunikoinnista biisinteon aikana.

Käyttekö kommunikointiin myös muita ympäristöjä, kuten sosiaalista mediaa, sähköpostia tms.?

- ☐ Kyllä
☐ Ei

< Takaisin

Jatka >

56 %

JYVÄSKYLÄN AMMATTIKORKEAKOULU
JAMK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Musiikintekijöiden tiimityö

Kysymys 6

Onko omalle tiimillenne muodostunut jokin isommassa kuvassa oleva päämäärä?

- ☐ Kyllä
☐ Ei

< Takaisin

Jatka >

67 %

JYVÄSKYLÄN AMMATTIKORKEAKOULU
JAMK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Musiikintekijöiden tiimityö

Kysymys 7

Kun musiikkia tehdään, onko tiiminne toiminnalla mielestäsi selkeät tavoitteet? Voiko niitä jotenkin mitata? Miten?

< Takaisin

Jatka >

78 %

JYVÄSKYLÄN AMMATTIKORKEAKOULU
JAMK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Musiikintekijöiden tiimityö

Kysymys 8

Kerro vielä omin sanoin, millaisia tuloksia olette saaneet aikaiseksi omalla tiimillänne. Onko tullut listasijoituksia? Onko ollut helpompaa tarjota biisejä artisteille / bändeille? Onko tullut kenties taloudellista menestystä?

< Takaisin

Jatka >

89 %

LIITE 2 HAASTATTELUKYSYMYKSET EERO TOLPPANEN JA SAMULI KOIVULAHTI

TIIMIKYSYMYKSET

1. Tarpeeksi pieni ryhmä?

- a. Onnistuuko kokoontuminen miten helposti?
- b. Onnistuuko kommunikointi kuinka ja onko kommunikointi avointa?
- c. onko ryhmä riittävä osaamiseltaan riittävä päästäksenne tavoitteeseen?
- d. tarvitsetteko ns. alitiimejä tehtävän eri osa-alueiden tekemiseen, vai tehdäänkö kaikki tehtävät yhteisellä porukalla?

2. Toisiaan täydentävät taidot?

- a. Onko tiimitaitojen kolme eri luokkaa edustettuina? Luokat ovat toiminnalliset/tekniset taidot, ongelmanratkaisu/päätöksentekotaidot, vuorovaikutustaidot?
- b. Onko sellaisia tiimin suoritusten kannalta tärkeitä taitoalueita, jotka puuttuvat tai joista on vajausta?
- c. voitteko lisätä ryhmään uusia tai täydentäviä taitoja, mikäli niitä tarvitaan?

3. Mielekäs päämäärä?

- a. Onko tiimitoiminnassa kyseessä tiimin, organisaation tai vai yhden yksilön (esimerkiksi tiimin vetäjän) päämäärä?
- b. ymmärtävätkö kaikki tiimin jäsenet päämäärän?
- c. puhuvatko jäsenet päämäärästä usein ja miettivätkö he sen vaikutusta toimintaan?

4. Yksityiskohtaiset tavoitteet?

- a. Ovatko tavoitteet selkeitä ja yksinkertaisia? Voiko niitä jotenkin mitata? Jos voi, miten?

- b. Ovatko tavoitteet realistisia?
- c. Ovatko kaikki jäsenet yhtä mieltä tavoitteista?

5. Selkeä toimintamalli?

- a. Onko toimintamalli konkreettinen ja selkeä ja ymmärtävätkö ja hyväksyvätkö kaikki sen?
- b. Vaatiiko toimintamalli kaikilta jäseniltä yhtäläistä määrää todellista työtä?
- c. Voiko toimintamallia muuttaa ajan oloon ja etsitäänkö työskentelytapoihin tuoreita näkökantoja esimerkiksi analyyseista tai uusilta jäseniltä?

6. Yhteisvastuu

- a. Onko tiimi vastuussa yksilöinä vai yhdessä tiimin päämäärästä, tavoitteista, työskentelytavoista ja työtuloksista?
- b. Tuntevatko kaikki jäsenet olevansa vastuussa kaikista toimenpiteistä?
- c. Onko vallalla tunne, että vain tiimi voi epäonnistua?

TIIMINVETÄJÄ KYSYMYKSET

1. Onko vetäjä omaksunut tiimi- vai työryhmäratkaisun?

- a. tekeekö hän kaikki tärkeät päätökset?
- b. jakaako hän kaikki työt?
- c. tekeekö hän kaikkien yksilöiden arvioinnit?

2. Pyrkiikö vetäjä löytämään oikean tasapainon toiminnan ja kärsivällisyyden välillä?

- a. pyrkiikö hän edistämään rakentavia ristiriitoja ja niiden ratkaisua?
- b. Herättäkö hän tiimin jäsenten luottamusta toimimalla päämäärän mukaisesti?

3. Tuoko vetäjä selkeästi esille tiimin päämäärän ja toimiiko hän niin, että yhteisvastuu päämäärän saavuttamiseksi kasvaa?

- a. Pitääkö hän tehtävää yksilöllisenä, hierarkisena vai tiimitehtävänä?
- b. Havaitseeko hän tiimisuoritusten tiellä olevan esteitä? Niiden poistaminen?

VÄLINEET

Mitä välineitä tarvitsette tiimityön edellyttämiseksi?

- a. musiikin tekemiseen?
- b. kommunikointiin?

TULOKSET

Millaisiin tuloksiin olette päässeet tiimityön avulla?

- a. onko sisältö parantunut?
- b. onko laatu lisääntynyt?
- c. onko taloudellisesti tullut parempaa tulosta vs. Yksilöiden tekeminen?
- d. syntyykö tulokset nopeammin kuin aiemmin?

LIITE 3 HAASTATTELUKYSYMYKSET MUUSIKKO JANI KIVELÄLLE

1. Sinulla lienee tullut vuosien saatossa lukemattomia tilanteita, missä kirjoitetaan tai työstetään musiikkia ryhmätyönä. Minkälaisissa rooleissa olet soittajana toiminut kyseisissä projekteissa ja miten näet oman roolin vaikutuksen lopputulokseen?
2. Millä kulmalla tuot omaa tekemistäsi teoksiin, missä olet mukana? Puhtaasti teoriapohjalta, intuition mukaan vai jotenkin muuten?
3. Syntyycö ajatus melodioista tai harmonioista teoksen tyyliin sidonnaisella tavalla vai kuuluuko tyyliisi "rikkoa" kaavaa ammentamalla muista tyyleistä opittuja juttuja?
4. Jos tilanne vaatii, syntyycö idea melodiasta, sointukulusta tai harmoniasta nopeasti vai jonkinlaisen kypsytelyn kautta? Vaikuttaako tähän miten vahvasti biisin muut asiat, kuten groove, moodi yms. Voit kertoa vaikka jotain esimerkkitapauksia.
5. Pystytkö vaikuttamaan omalla idealla esimerkiksi sävellyksen rakenteeseen vaikkapa sointukulun tai rytmiikan osalta vai kunnioitatko biisin "runkoa" ja rakennat tämän päälle oman osuutesi?
6. Päädytkö käyttämään ensimmäistä ideaa vai teetkö useita eri kokeiluja?
7. Tuleeko eteen tilanteita, että tuntisit oman idean olevan juuri paras mahdollinen, mutta se ei mene läpi muiden teoksen kimpussa olevien keskuudessa?
8. Miten edellä mainitusta tilanteesta mennään eteenpäin? Muokkaatko omaa osuuttasi yhteisen näkökulman mukaiseksi vai miten?
9. Kannatatko rohkeita ratkaisuja projekteissa joissa olet mukana?
10. Melankolinen molli vai tekopirteä duuri? Miksi?